

■ Paikallisliikenne paineessa

Jyväskylässä bussilla pääsee melko hyvin. Epävarmaa on, ajaako Jyväskylän liikenne enää 2014. Uutiset 2-3

■ Hyvästit Rentukalle?

Rentukan ovet ovat kiinni. Yrittäjä vaihtuu. Säilyykö Kortepohjan sielun nimi? Sivut 14-15

■ Lehtorin huumekauppa

Hasis toi Jyväskylän yliopiston työntekijälle vuosien tuomion. Keskiäukeama

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI

Voittamattomat

SIVUT 12-13

NUMERO 2/2012

6. HELMIKUUTA-
27. HELMIKUUTA

53. VUOSIKERTA

UUTISET

6.2.2012

Epävarmuuden ajat

Jyväskylän liikenteen kohtalo on avoin vuonna 2014 voimaan astuvan joukkoliikennelain vuoksi. Linjojen määrä on pysynyt lähivuodet lähes samana, ja matkustajamäärä on kasvanut maltillisesti. Yöbussien suosio on romahtanut.

"PAIKALLISLIIKENTEEN matkustajamäärä on kasvanut. Viime vuonna

kasvu tosin oli nolla prosenttia, mutta sitä edeltävänä kahdeksan", Jyväskylän liikenteen toimitusjohtaja **Jaakko Raunio** kertoo.

Ajokilometrit ovat lisääntyneet 10 prosentilla viimeisen viiden–kuuden vuoden aikana.

Paikallisliikenteen peruslinjojen määrä on pysynyt pari viime vuotta lähes samana eli noin kolmessakymmenessä (laskematta mukaan eri variaatioita, kuten M- ja K-vuoroja). Uusimmassa Jyväskylän liikenteen paikallis-

liikenteen aikataulussa linjoja on 32, pari enemmän kuin vuotta aiemmin. Kymmenen vuotta sitten, vuosina 2001–2002 linjoja oli lähes 40.

"Linjasto on kattava, vaikka ei pääkaupunkiseudun veroinen", Raunio sanoo.

Homma vaikuttaa perusvarmalta, mutta juuri nyt se ei ole sitä. Bussit ajavat uuden joukkoliikennelain ja EU:n palvelusopimusasetuksen siirtymäaikaa, joka kestää ainakin vuoteen 2014. Linja-autoliikennettä avataan asteit-

Jyrock tulee taas

Jyrock tulla tumisee taas 20.–21. huhtikuuta. Viikonlopun avauspäivänä perjantaina lavalla nähdään muun muassa Moby Dictator, The Irrationals, Tundramatiks ja Oranssi

Pazuzu. Lauantaina kuullaan esimerkiksi Husky Rescueta, The New Tigersia sekä Cold Pupu Saunaa, joka on Jyrockin tarjoama tämän vuoden "se uusi löytö". Yhden päivän lippu maksaa 18 e, koko viikonloppu 28 e, opiskelijoille 25 e.

tain kilpailulle.

KAUPUNGIN joukkoliikenneinsinööri **Ari Tuovinen** sanoo, että kahden ja puolen vuoden päästä heinäkuussa Jyväskylässä on joukkoliikenne, joka on uusien sopimusten alainen.

Vielä ei tiedetä, mitä tapahtuu. Tämän vuoden aikana kaupunki tekee alueellista joukkoliikennesuunnitelmaa, jonka se on aloittanut Laukaan ja Muuramen kanssa.

Kaikki tämä piinaa Jyväskylän lii-

kenteen henkilökuntaa.

"Sikäli inhottava tilanne, että jatko on epävarmaa. Yrityksen ja henkilökunnan kanssa ei tiedä töiden jatkosta. Huomattavan vaikea suunnitella tulevaa", Raunio harmittelee.

Hän lisää, että työ tehdään nyt mahdollisimman hyvin. Niin, että kaupunki ja yhteistyökumppanit saadaan vakuuttuneeksi Jyväskylän liikenteen halusta tehdä työtään.

"Jos me nyt laiminlöisimme palvelua, sitä suuremmalla syyllä päättäjillä

Hankalat yhteydet, kalliit hinnat

JYLLE on vastikään valmistunut joukkoliikennestrategia, jossa otetaan kantaa Jyväskylän joukko- ja kevyenliikenteen ongelmiin ja tulevaisuuteen.

Hallituksen puheenjohtaja **Kalle Jokinen** kertoi muutaman paikallisliikenteessä askarruttaneen asian, joita Jyväskylän liikenteen toimitusjohtaja **Jaakko Raunio** kommentoi.

1. Bussiyhteydet ovan melko hankalia. Keskustan kautta pääsee kyllä kaikkialle, mutta suoria yhteyksiä esimerkiksi Kortepohjan ja kampusten välillä ei ole, tai ne kulkevat erittäin

harvakseltaan. Ratkaisuna tähän olisi, niin sanottu kampusbussi, jonka reitti kulkisi kaikkien kolmen kampuksen, Kortepohjan ja keskustan kautta.

Raunio: "Kampusbussi-idea on sinänsä hyvä, ja linja 5 on aikanaan tehty tähän tarpeeseen. Kaikkia kampusalueita palvellaan kuitenkin jo muilla linjoilla. Jos perustetaan

uusi linja, syntyy päällekkäisyyttä ja turhia kustannuksia."

2. Kertalipun hinta on yksi Suomen kalleimmista.

Raunio: "Kertalipun hinta perustuu valtakunnalliseen taksaan ja se on sa-

ma kaikkialla paitsi liikennelaitoskaupungeissa Tampereella, Turussa ja Helsingissä.

3. Erotteleva hinnoittelu. Jyväskylän liikenne ei myönnä kertalipuista opiskelija-alennuksia, ja kuukausilipuista-

Viimeinen Ghetto Party

Ghetto Party järjestetään viimeisen kerran Ilokevissä perjantaina 10.2. Kahdella lavalla esiintyy yli 10 räppäriä sekä soitetaan monipuolista levy musiikkia.

Opintotuki netistä

Verkkoasioinnin suosio on kasvanut reippaasti opiskelijoiden keskuudessa. Viime vuonna 48 prosenttia opintotukihakemuksista tehtiin verkossa, kun vuonna 2010 osuus oli

37 prosenttia.

Verkkoasiointi on selvästi suosituinta korkeakouluopiskelijoiden keskuudessa. Yliopistojen opintotukilautakuntiin tulevista hakemuksista 57 prosenttia tehtiin viime vuonna verkossa.

Nimi muuttui liikuntatieteelliseksi

Liikunta- ja terveystieteiden tiedekunnan nimeksi tuli liikuntatieteellinen tiedekunta. Nimi viestii erityisemasta maan ainoana liikuntatieteellisenä tiedeyhteisönä.

olisi tarve ja halu saada muutoksia aikaiseksi. Kyllä me haluamme tässä tilanteessa laittaa palvelun kuntoon ja investoida kalustoon”, Raunio kommentoi tilannetta.

Yksi tavoite on, että kaikki bussit olisivat matalalattiaisia vuoden sisällä.

Paikallisliikenteen lippujen hinnat nousivat jälleen vuoden alussa noin viisi prosenttia.

Korotus tarkoitti kahta–kolmea euroa lisää per lippu sarjakorteissa ja näyttölipuissa.

RAUNIO MAINITSEE Jyväskylän liikenteen pulmaksi hitauden. Hän huomauttaa, että kaupungista puuttuvat joukkoliikenneväylät ja joukkoliikennekaistat.

”Infojärjestelmät ja terminaalit ovat hyvät, samanlaiset kuin Tampereella tai pääkaupunkiseudulla, mutta nopeus jää henkilöauton jalkoihin. Olemme illat ja aamut samassa ruuhkassa kuin kaikki muutkin.”

Yölinjoilla matkustajien määrä on romahtanut.

”Itsekin liikun joskus yöllä ja on jännä huomata, kuinka vajaat bussit lähtevät Vapaudenkadulta samalla, kun taksiasemilla on pitkät jonot.”

Matkustajamäärä on hiipunut tasaisesti koko 2000-luvun. Tästä syystä yövuorojen määrää on vähennetty.

”Liikennöinti on suhteessa kalliimpaa ja hankalampaa. Tulee ongelmia ja uhkatilanteita ja pelkoja. Kukaan ei aja yövuoroa mielellään”, Raunio kertoo.

Ihmiset lähtevät myöhemmin baariin ja hortoilevat taksiin valomerkin

aikaan.

Raunio uumoilee syyksi myös mukavuudenhalua ja elintason nousua.

”Ei olla köyhiä eikä kipeitä, kun lähdetään juhlimaan.”

Elina Mäenpää
toimittaja@jylkkari.fi

kin alennuksen saa vain Jyväskylässä kirjoilla oleva.

Raunio: ”Kertalipusta ei myönnetä alennuksia, koska sitä varten on olemassa sarja- ja näyttöliput. Jyväskylän liikenne myy

omaa 10 matkan opiskelijalippua edulliseen hintaan. Kaupungin kuukausilipun myyntiehdot laatii lipputuen

myöntäjä eli Jyväskylän kaupunki.”

KYSYN VAAN

Miksi töitä tehdään palkatta?

JYVÄSKYLÄN yliopiston viestintäyksikkö on startannut yhteisöviestinnän opiskelijoille Juttupajan. Tarkoitus on teettää opiskelijoilla juttuja Tiedonjyvän verkko- ja paperilehteen. Viisi juttua kirjoittaneelle luvataan palkkioksi yksi opintopiste.

Viestintätieteiden laitoksen lehtori ja Juttupajan perustaja Vilma Luoma-aho, miksi opiskelijat värvätään tekemään työtä, johon on olemassa palkattua henkilökuntaa?

”Loistava kysymys. Opiskelijoita ei tarvita siihen työhön. Päinvastoin yliopiston henkilökunta on ollut huolissaan siitä, paljonko se kuormittaa opiskelijoita. Tämä tuli opiskelija-aloitteena yhteisöviestinnän ainejärjestö Imagolta. Opiskelijat haluavat palautetta ja kirjoitusharjoitusta.”

Opintopiste vastaa 27 tunnin työtä. Journalistiliiton keskipalkkatilastojen mukaan sen pituisesta ammattilehteen tehdystä työstä voisi laskea yli 2000 euroa. Onko reilua käyttää opiskelijoita käytännössä ilmaisena työvoimana?

”Kursisihan ei ole pakollinen. Tämä ei ole missään tapauksessa ilmaista työvoimaa vaan kirjoitusharjoitusta. Viestintäyksikkö on lupautunut antamaan heille tavallaan ilmaista opetusta. Kun juttuja kommentoidaan ja editoidaan, se on yli kahden tonnin arvoista.”

Montako kirjoittajaa on jo ilmoittautunut?

”Vielä ei ole tullut yhteydenottoja. Ihmettelin, kuinka vähän kiinnostusta on, kun paine Imagon puolelta on ollut kova. Kirjoittaminen on viestinnän ammattilaisen tärkeimpiä työkaluja, mutta käytännössä vain pari kurssia käytetään kirjoittamiseen.”

Onko kyseessä pitkän tähtäimen suunnitelma?

”Tämä on kokeiluasteella.”

Tea Jokihaara

Opinkivi, 1 kerros, huoneet
119–120
Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä
Faksi (014) 260 3928
Sähköposti jylkkari@jyy.fi,
nettisivut www.jylkkari.fi
Päätoimittaja **Jarno Liski**
010 423 4509, paatoimittaja@jyy.fi

Toimittaja **Elina Mäenpää**
010 423 4510, toimittaja@jyy.fi
Siviilipalvelusmies **Tommi Puska**
010 423 4511, sivari@jyy.fi
Kannen kuva: **Tommi Puska**
Painos 7 000 kpl. Painopaikka I-print
Oy, Seinäjoki, puh (06) 418 6750.
ISSN 0356–7362.

NÄKÖKULMIA

REUNAHUOMAUTUS

Henry
Laasanen

Naisten seksikartelli

”PANETTE MEIDÄT viralta!”, huudahti epätoivoinen prostituoitu seksuaalisen vallankumouksen vapauttamille naisille. Hänen huolensa oli aiheellinen. Naisten enemmistön toiminta suhteessa seksiin on kuin OPECin toiminta öljyn suhteen. Mitä pienempi on tarjonta, sitä korkeampi on hinta. Jos kaupasta saa maitoa, mies ei osta lehmää.

Seksikartelli tarkoittaa siveellisten naisten liittoumaa halpaa seksiä tarjoavia naisia vastaan. Kartellia pidetään yllä sanktioiden avulla.

Halpoja naisia huoritellaan, jotta he palaisivat siveelliseen ruutuun.

SEKSIKARTELLIVIETTI on mustasukkaisuuden kaltainen biologinen ilmiö. Kumpikin suuntautuu kilpailevia naisia vastaan, mutta seksikartellilla ei ole yksittäistä suojeltavaa objektia.

Seksikartellivietti selittää, miksi monet naiset ovat hyvin tuotuneita prostituutiosta, vaikka heillä itsellään ei ole mitään tekemistä asian kanssa. Myös termin ”naiskaupan uhri” feministinen suosio kumpuaa samasta lähteestä, vaikka ylivoimainen enemmistö naisista tulee seksityöhön vapaaehtoisesti.

Konservatiivit ja feministit yrittävät väittää vastahakoiselle prostituoidulle: ”Sinä olet uhri, usko jo!” Prostituoidun epätoivoiset selittelyt vapaaehtoisuudesta kaikuvat kuuroiden korville.

Prostituotujen ”väkisin uhriuttaminen” tekee konservatiivien ja feministien vaatimuksista oikeutettumpia. Heidän saamansa myötätunto olisi vähäisempää, jos he kertoisivat totuuden: meillä on viettiperäinen tarve vastustaa seksuaalista kilpailua.

UHKAA seksikartellille edustavat myös ulkomaiset vaimot. Thaimaalainen nainen stereotyyppinä horjuttaa suomalaisen naisen asemaa asettaessaan uuden, korkeamman standardin.

Jos Suomeen tulvisi runsaasti ”seksuaalisesti ja kodinhoidollisesti palveluaittiita” vaimoja ulkomailta, suomalaisten vaimoksi haluavien naisten olisi pakko vastata kilpailuun tarjoamalla miehille samanlaisia etuja. Se olisi seksikartellin konkurssi.

Kirjoittaja on jyväskyläläinen miesasiamies.

Kilpailuttamisen vaikeus

Jyväskylän yliopisto sisäisti ulkoistamisen vaikeuden ja päätti palkata omia siivoojia. Syynä oli ostopalveluiden heikko laatu. Seminaarinmäki on tarkoitus jättää firmojen siivottaviksi toistaiseksi, jotta hintalaatusuhdetta voidaan verrata.

Jylkkärisä oli pari vuotta sitten (07/2009) juttu, jossa yliopistoa kesätöinä siivonnut opiskelija **Heidi Elmgren** kertoi urakastaan siivousfirmassa. Aikataulu oli sellainen, että kirjoittaja kertoo häidin tuskin selvinneensä.

Lopulta kävikin ilmi, että hän oli unohtanut viikkojen ajan siivota kolmanneksen alueestaan. Työkavereista joku kirjasi itsensä päivän päätteeksi ulos, mutta palasi vielä siivoamaan, jotta saisi käskyt täytettyä.

Jutussa kerrottiin, että kilpailutuksessa voittanut tarjous yliopiston pääkirjaston 9 990 neliömetrin siivoamisesta lupasi hoitaa homman 15 työtunnilla päivässä. Kirjoittaja laski, että tuolla tahdilla pitää siivota kymmenen 66 neliön asuntoa tunnissa.

Tuossakin kilpailutuksessa yliopisto oli painottanut laatua 60-prosenttisesti, kun hinnan painoarvo oli 40 prosenttia. Niinhän usein tehdään. Laatua ei kuitenkaan kaikkialla ole saatu, vaikka sitä olisikin yritetty painottaa.

pääkirjoitus

6. helmikuuta 2012

Toivottavasti omien siivoojien palkkaaminen antaa heille mahdollisuuden tehdä laadukasta jälkeä ihmilliseen tahtiin.

Rakennusalalla ilmiötä on tutkittu ainakin Ryhden tilausgradun verran. **Risto Hiltunen** löysi synn kilpailutusten epäonnistumiseen laatu- ja hintapisteiden keskijajonnan eroista.

Ongelmaa voi kuvata rautalankamallilla, jossa tarjousten hinnat pisteytetään yhdestä kymmeneen niin, että halvin saa kymmenen pistettä ja kallein yhden.

Kun laatupisteytystä varten laaditaan kriteerit – onko ympäristösertifikaattia jne. – saattavat laatupisteet jakautuakin vaikka seitsemän ja kymmenen välille. Vaikka laatupisteitä hieman painotettaisiin, eivät laatueroit pääse vaikutta-

maan lopputulokseen läheskään niin paljon kuin hintaerot.

Hankintalain kannatettava tavoite on estää isokenkäisiä jakamasta verorahoja kavereilleen yllinnoitelluissa urakoissa. Kuitenkin teknokraattien lait ja laskukaavat uhkaavat tulla sitä ongelmallisemmiksi, mitä aukottomampia niistä yritetään tehdä.

Toivottavasti omien siivoojien palkkaaminen antaa heille mahdollisuuden tehdä laadukasta jälkeä ihmilliseen tahtiin. Ainakaan mikään laki ei pakota yliopistoa vaatimaan kohtuuttomia omilta työntekijöiltään.

Jarno Liski
paatoimittaja@jylkkari.fi

TOIMITUS SUOSITTELEE

MÖLYT MAHAAN (onnea uusi pressa).

Presidentti on valittu. Ei ruodita asiaa liikaa FB:ssa. Ne päivitykset ärsyttävät jo tarpeeksi.

SAUNAILTA (kemut).

Säästöposutt rikki, sauna vuokralle, kaverit koolle ja kiuas tulille. Lämpöä pakkaseen.

HUOPIKKAAT (töpöttimet).

Lämpöiset ja sympaattiset jalkineet. Tuulahdus menneestä.

Kyse on myös kansallisaarteemme varjelusta sekä työllisyydestä. Koskenkorva antaa töitä 1 500:lle ohran sopimusviljelijälle

Kirkkaiden viinon tuoteryhmäjohtaja Arja Liimatainen Koskenkorvan hinnan laskusta (Taloussanomien 31. tammikuuta).

Kädet pystyyn?

Ylioppilaskunnasta on vuosien työllä kehittynyt paitsi voimakas etujärjestö myös tärkeä palvelujen tuottaja opiskelijoille. Tämä on edellyttänyt opiskelijoilta vahvaa

Kellastuneet sivut

yhteishenkeä ja -tahtoa omien asioiden hoitamiseen. Nyt viritetty keskustelu siitä, pitäisikö ylioppilaskunnan luopua yritystoiminnasta lähes kokonaan vuokraamalla

Rentukan ulkopuoliselle omistajalle. Taloudellisesti asialle on haettu perusteita väitteellä, jonka mukaan Rentukka ei pysty maksamaan vuokriaan ylioppilaskylälle.

Jyväskylän ylioppilaslehti (24.5.1977)

VIIME Jylkkäriässä julkaistu kritiikki Jyväskylän ylioppilasteatterin JYT12-esityksestä aiheutti mielipidepommituksen lehden nettisivuilla. Harmistuneita viestejä pompsahdelti toimituksen sähköpostiinkin. Tässä pari lehden nettisivuille ilmestynyttä mielipidettä.

”OTTAMATTA kantaa kritiikin naurtavuuteen ja perusteettomuuteen, mielenkiintoista on varsinkin muutamien näyttelijöiden pointtaus. Jos kritiikko kirjoittaa jonkun näyttelijän huonosti, niin tällöinhän kriitikolla on olevinaan käsitys siitä, miten kyseisessä tilanteessa pitäisi tarinan loogiikan mukaan näytellä ns. oikein tai hyvin. Ilmeisesti kirjoittaja on tutustunut näytelmän käsikirjoitukseen ja dramaturgiseen oikeaoppisuuteen, jollon hän ansiokkaana ja kompetenssin omaavana kulttuurikriitikkona näki, että nyt pointatut ihmiset näyttelivät kohtauksissaan hyvin tai huonosti?

Voi pientä ihmismieltä, kun se ei saakaan teatterissa eteensä selkeitä raameja, perinteisyyttä, yksinkertaisuutta, normitettua nopeutta tai helppoa seurattavuutta. Tai persoonallisuutta.”

Antti

KIRJOITTAJALLE:

”Voin heti tähän alkuun kertoa etten kuulu JYT2012-esityksen työryhmään.

Luin kuitenkin tämän arvostelusi ja koska olen jonkin verran itsekin kiinnostunut teatterista, toivoisin sinulta, teatterikriitikolta, myös hieman enemmän paneutumista aiheeseen. Voit tietenkin ystävillesi ja tutuillesi heitellä mielivaltaisesti kommentteja näyttelijöiden nollasuoriutumisesta ja ohjauksen löysyydestä mutta yleiseen julkaisuun päätyvässä tekstissä pitäisi pystyä olemaan hieman tarkempi. Toivon myös, ettei kukaan tee päätöstään lähteäkö katsomaan vai ei tämän tekstisi pohjalta.

Varmasti innokkaana teatterin seuraajana huomasit, että esityksessä käytettiin sekä ohjauksessa että näyttelijäntyössä hyvin erilaista metodologiaa kuin useimmissa esityksissä, tyylilajista riippumatta, käytetään. Nopea fokuksen siirtäminen, toiminnan ja puhutun tekstin ristiriita, fyysisen toiminnan absurdius, aristoteelisen dramaturgian puuttuminen, energiatasojen sekä suhtautumistapojen vaihtelu, muutamia mainitakseni ovat tässä esityksessä käytettäviä tehokeinoja. Nämä ovat siis täysin nähtävissä esityksestä ja sinä ne varmasti tarkkasilmäisenä kriitikkona huomasitkin.

Se mitä ajan tässä takaa on se, että voit tietenkin olla sitä mieltä että tämä metodi tehdä teatteria ei miellytä sinun silmääsi, mutta huonoksi näyttelijäntyöksi tai ohjaukseksi sitä ei yksinkertaisesti voi sanoa. Tai voi tietenkin, mutta siinä tapauksessa sitä pitäisi kriitikon jotenkin pystyä perustelemaan. Se saattaa olla sinun mielestäsi erilaista, mutta en tekstisi pohjalta ymmärrä, miten se on huonoa? Ylipäättään taiteessa huono/hyvä-akseli on täysin irrelevantti, mutta mikäli olet sitä mieltä, että näyttelijäntyö ja ohjaus ko. esityksessä on huonoa, odottaisin perusteluja.

Kriitikon ei todellakaan aina pidä esitystä kehua, tietenkään, mutta perustelut pitäisi sisällyttää aina tekstiin. Itseäni jäivät mietityttämään muun muassa seuraavat kysymykset tekstisi pohjalta: Missä kohtaa esitystä erityisesti huomasit **Vesa Vatasen** ohjauksen olevan löysää ja persoonatonta ja millä tavoin se oli nähtävissä valmiista esityksestä? Millä tavoin näyttelijöiden nollasuoriutuminen näkyi heidän näyttelijäntyössään? Millaista on hyvä näyttelijäntyö? Millä tavoin esityksestä oli nähtävissä se, ettei ”heilä” työryhmänä ollut edes häivähdyttä yhteisestä näkemyksestä?”

Vaikka tekstisi on hyvin lyhyt, ehdit

VAPAA SANA

Jylkkäri haluaa tietää, mitä lukijat ajattelevat. Lähetä mielipiteesi sähköpostitse osoitteella jylkkari@jyy.fi tai tekstiviestillä p. 045 137 1957. Kirjoita lyhyesti. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ja käsitellä kirjoituksia tarvittaessa.

viljelemään siinä monta hassunhauskaa kielikuvaa. Jäin kuitenkin miettimään yhtä lausetta: ”alimman riman alta oli pystynyt kävelemään sirkuksen puujaloilla”. Ymmärräkö väärin, vai toteatko, että itse asiassa rima oli siis aika korkealla mikäli sirkuksen puujaloilla sinne alle mahtuu. Ehkä vika on minussa, mutta lause kieltämättä hämmentää.

Mikäli jaksoit lukea näin pitkälle, toivon että vastaat ylläoleviin kysymyksiin. Niihin vastaaminen on varmasti helppo homma teatteria paljon seuraavalle, jollainen sinä varmasti olet, kun kritiikkejä lehteen kirjoittele. Tällä hetkellä tekstisi on sellainen, että kaksi tuntia keitetty spagettikin perustelisi mielipiteensä selkeämmin.

Basil

GALLUP

Mitä mieltä olet paikallisliikenteestä?

Annika Rantanen, 23, journalistiikka
”Toimii, mutta yövuoroja voisi olla enemmän.”

Juho Salonen, 26, Suomen historia
”En koe tarvitsevani sitä. Lippujen hinnat suuret suhteessa linjojen kattavuuteen.”

Pauliina Tolvanen, 24, journalistiikka
”Olen käyttänyt paikallisbusseja vähän, mutta mielestäni paikallisliikenne toimii.”

Teea Nuorivuori, 21, saksan kieli ja kulttuuri
”Tällä hetkellä olen tyytyväinen. Asun Kuokkalassa.”

IRTOKUVA

Lahjakas kultakurkku Yona esiintyi Popparissa täydelle salille tammikuun viimeisenä viikonloppuna.

Missä pidetään bileet?

JYYn vuokraamat juhlatilat Opinkivestä Lillukkaan ovat edullisia, mutta sangen suosittuja. Varaus pitää tehdä ajoissa. Esimerkiksi Opinkivellä on seuraava vapaa viikonloppu vasta pääsiäisen jälkeen.

VUOKRATAVIEN sauna- ja juhlatilojen hinnat vaihtelevat Jyväskylässä sadasta muutamaan sataan euroon.

Opiskelijapoppoolle vuokranmaksu tekee tiukkaa, ja esimerkiksi ainejärjestöt kertovat hyödyntävänsä JYYn tiloja, kuten Lillukkaa ja Opinkiven saunaa. Tilat ovat edullisia, mutta suosittuja. Jos kemut tahtoo ajoittaa tiettyyn päivään, pitää olla ajoissa. Lillukan vuokrauksesta vastaavan Kortepohjan kyläsihteerin **Mari Lähteenmäen** mukaan ihmiset tietävät tämän ja ovat ajoissa.

”Lillukan viikonloput ovat täynnä tammi-helmikuussa. Maaliskuukin on jo aika täysi. Huhti- ja toukokuussa on jo valinnanvaraa”, Lähteenmäki kertoo.

JYYn jäsenpalvelusihteerin **Maria Liljan** mukaan Opinkiven saunassa on vapaa viikonloppu seuraavan kerran pääsiäisen jälkeen. Myös arkipäivät ovat opiskelijoiden keskuudessa suosittuja – aukeaa se korkki tunnetusti arkenakin.

ASTÉRIX, ranskan ja espanjan ainejärjestö, on vuokrannut säännöllisesti Lozzin liepeillä sijaitsevaa Lyhtyä juhlapaikkaan. Paikka on Astérixin tapahtumavastaava **Miia Panulan** sanoin täydellinen ainejärjestön vuosittain järjestämiä viini-iltoja varten.

”Ainejärjestömme on pieni, joten vaikka tunnelma Lyhdyssä on aika tiivis, se ei ole vielä alkanut ahdistaa ketään. Yleensä paikka on ollut vapaana haluamamme ajankohtana, ja varaaminen on käynyt helposti tilalpalveluiden kautta”, Panula kertoo.

Jos JYY:ltä ei ole saanut tilaa vuokrattua, Astérixin porukka on turvautu-

nut jäsenten mahdollisimman isoihin asuntoihin ja ”pärsjälleet sitten sillä mitä löytyy”.

”Voisihan JYYllä olla hieman enemmänkin tiloja vuokrattavaksi. Vuokrahinnoissa olisi tarpeen ottaa huomioon pienet ainejärjestöt, joilla ei ole niin kovin paljon massia. Olisi kiva järkkäillä jos jonkinmoisia kekkereitä, mutta budjetti ei meinaa riittää kalliisiin tilavuokriin”, Panula lisää.

Erityispedagogiikan ainejärjestö Abakuksen puheenjohtaja **Milla Arikka** kertoo, että Abakus on käyttänyt paljon juuri Opinkiven saunaa sekä Lillukkaa.

”Tiloja saa mielestäni hyvin varattua, ja Opinkiven varauslistan näkyminen netissä on hieno juttu.”

Lisäksi ainejärjestö käyttää Keskimään tiloja.

”Yhteistyösopari Keskimään kanssa mahdollistaa edullisten tilojen käytön. Muut sauna- ja juhlatilat Jyväskylässä ovat melko tyyriitä etenkin pienelle ainejärjestölle.”

PSYKOLOGIAN opiskelijoiden Stimulus järjestää syksyisin ainejärjestön esittelyn uusille opiskelijoille Opinkivellä.

”Saunatilat ovat siistit ja tila on muutenkin hyvä – tosin siellä voi olla aika ahdasta 50 henkelle, eivätkä kaikki mahdu saunomaan sinne lyhyessä ajassa. Esimerkiksi istumapaikkoja Opinkivellä voisi olla enemmän”, Stimulus ry:n tapahtumavastaava **Jenni Puustinen** kertoo.

Ainejärjestö vuokraa Lillukkaa muutaman kerran vuodessa.

”Ensi kuussa järjestämme siellä haalarinkorkkajaisten ilta-ohjelman.

Opinkiven sauna on suosittu paikka opiskelijoiden keskuudessa.

Muuten tilaa on käytetty muun muassa hyvinvointi- ja peli-iltoihin.”

OPINKIVEN vuokra on kaikille opiskelijoille 100 euroa ja muille 200 euroa. Saunatilaa saa käyttöön kello 14.

Varaus päättyy kello kolme aamuyöllä.

Juhla-aikaa on mukavasti, jos verrat JYYn ulkopuolisiin vuokrasaunoihin. Esimerkiksi SAK:n Järjestöjentalon sauna kustantaa viikonloppuisin 200 euroa. Saunan vuok-

ra-ajaksi on määritelty klo 16–24. Matsi-baarin sauna maksaa 150 euroa neljältä tunnilta.

Vaikka Lillukka ei kenties ole se tyylikkään ja hohdokkain illanviettopaikka, se on todennäköisesti vuokrat-

Lillukka on kodikas ja kaunistelematon. Porukkaa mahtuu tilaan mukavasti, ja vuokra on vaivaiset parikymppiä.

Vuokratiloja Jyvä

JYVÄSKYLÄN keskustassa tai keskustan läheisyydessä on jokunen alle 200 euron saunatila. Tosin juhla-aika niissä on rajallisempi kuin esimerkiksi Opinkiven saunalla.

Jos on valmis lähtemään etäämmälle, ovat esimerkiksi nuorisoseurantatolot melko edullisia vuokrata.

Gringos Locosin sauna (Ilmarisenkatu):

Saunatilat ovat varattavissa 10–30 hengen ryhmille joka päivä kello 17 alkaen. Ne sulkeutuvat puoli tuntia ennen ravintolan sulkemista. Vuokra on 200 euroa ja sisältää pyyhkeet 15 hengelle. Saunatiloihin on mahdollista tilata naposteltavaa.

Piippusauna (Lutakko):

Hinta on maanantaista perjantaihin

160 euroa, lauantaisin 180 euroa / kymmenen henkeä. Yli kymmenestä henkilöstä veloitetaan kuusi euroa per pää.

Hinta sisältää kabinettien käytön seurustelutilana saunomisen ajan. Pyyhkeet ja pesuaineet ovat saunojen käytettävissä. Sauna-aika on kaksi tuntia. Lisätunnit maksavat 30 euroa.

Matsi-baarin sauna (Asemakatu):

Matsi-baarin kahdeksan hengen sauna maksaa 150 euroa neljältä tunnilta. Varaus tehdään aamuyhdeksän ja yökahden välille.

Sauna on anniskelualuetta. Oleskelutiloihin mahtuu parikymmentä henkeä.

Jos saunan tahtoo varata lauantaiksi, varaus on hyvä tehdä pari kuukautta aiemmin.

TOMMI PUSKA

tavista halvin. Vuokra on vaivaiset 20 euroa illasta. Vuokra-aika alkaa kello 18 ja päättyy seuraavana päivänä kello 11. Jos Lillukan haluaa edellisenä päivänä jo kello 14, vuokraus maksaa 25 euroa.

Ainejärjestöt kokoontuvat joskus myös Ilokiven yläkerrassa. Ilokiven varaamisesta voi kysellä JYYn kulttuurisihteeri **Anniina Hartikaiselta**.

Elina Mäenpää

skylässä

Cygnaeus-lukion sauna (Wilhelm Schildtin katu):

Cygnaeus-lukiolla on kolmannessa kerroksessa vuokrattava sauna- ja oleskelutila. Tilaan mahtuu noin 15–20 henkilöä. Hinta on lauantaisin on 123 euroa. Omat juomat saa tuoda.

Järjestöjentalon sauna (Kalevankatu):

Järjestöjentalon saunan vuokraus maksaa 200 euroa. Saunalla saa oleskella kello 16–24. Pyyhkeet eivät sisälly hintaan. Oleskelutilasta löytyy karaoke-laitteet. Illanviettoon mahtuu noin 25 henkeä, ja omat juomat saa ottaa mukaan.

Shakerin vuokratilat (Yliopistonkatu):

Tilan saa käyttöönsä sadalla eurolla

kolmeksi tunniksi. Saunaa ei tosin ole, eikä omia juomia voi tuoda.

Ravintolasta löytyy kaksi eri tilaa, joita voi käyttää yksityistilaisuuksiin. Ylätasanteella on tilaa noin kolmellekymmenelle vieraalle. Tila on mahdollista varata arkinen kello 16–02 ja viikonloppuisin kello 16–21.

Toinen tila on alatasanteella, ja siellä on myös oma baari. Tila on noin neljällekympenelle. Tila voi varata arkinen kello 16–02.

Citysauna (Väinönkatu):

Sauna sijaitsee hyvällä paikalla ydinkeskustassa. Citysaunan vuokra vaan on viikonloppuisin 320 euroa. Oleskeluaika on klo 18–04. Omat juomat jees. Hinta sisältää pyyhkeet ja siivouksen.

Kortepohjan ylioppilaskylään

valmistuu uusi asuintalo vastaamaan nykyaikaisia asuntotarpeita.

Haetpa yksin tai kaverin kanssa - tarjoamme toimivia pohjaratkaisuja JUURI SINULLE, yliopiston opiskelija!

Tarkemmat hakuohjeet ja lisätietoja uudiskohteesta: www.kortepohja.fi

Kysymyksiä? Me vastaamme: JYY Asukaspalvelut, Vehkakuja 2 B, 40700 Jyväskylä, puh. 014 607201, asunnot@jyy.fi

KORTEPOHJAN YLIOPIPIASKYLÄ – OLE KUIN KOTONASI!

facebook Haku

Jyväskylän Ylioppilaslehti • Tapahtumat

Yritys · Jyväskylä, Finland · [Muokkaa tietoja](#)

Tänään

- Joululahjaväljeyset Suomen käsityö...**
Tänään 17:00
- Tommi Metsäkeho Taulumäen kirkossa**
Tänään 19:00
- Kampus Kino / Leone: Hyvät, pahat ja...**
Tänään 19:00

Tällä viikolla

- Huomenna Hän Tulee Vakioaineissa**
torstai 18:00
- Stammtisch Party Rentukassa**
torstai 20:00
- Sielun Veljet Lutakossa**
torstai 20:00
11 osallistujaa

Kaupungin paras tapahtumakalenteri Facebookissa

Jyväskylän Ylioppilaslehti > Tapahtumat

Elokuva kuolee vuonna 2011

"AIDON ELOKUVAN" kuolemasta on puhuttu suunnilleen yhtä kauan kuin vakavaa elokuvakritiikkiä on kirjoitettu. Tietysti kyse on tällöin ollut lähinnä esteettisistä kannanotoista tai kulttuuripolittisista pamfleteista. Vaan kukapa olisi uskonut, että 2000-luvun alussa elokuvalla olisi edessään

aivan konkreettinen, fyysinen kuolema?

Elävä, mekaaninen filmimateriaali vaihtuu lähes kaikissa elokuvateattereissa tämän vuoden aikana tietokoneistetuksi digitaalikuvaksi. Aiheesta on käyty häkellyttävän vähän vakavaa keskustelua siihen nähden, kuinka kauaskantoisesta ilmiöstä on kyse. Viime vuosisadan vaikutusvaltaisista taiteenlajeista kuolee silmiemme edessä, mutta olemme muutokselle sokeita.

JONKILAINEN häikäilemättömän markkinoinnin palkinto pitäisi myöntää sille nerolle, jonka onnistui iskostaa ihmisten päähän ajatus kuvan terävyydestä elokuvan ja television katselun ylimpänä ihan-

teena. Digitaalisen kuvan ylterävyys on todellisuudessa kuvan puute: ykkösiksi ja nolliksi pakattu tietokonekuva ei sisällä niin paljoa dataa, että se kykenisi toistamaan filminauhan tavoin myös pehmeitä rajapintoja.

Antti Alanen tiivistää hyvin (Filmihullu 2/2011): "Fotokemiallinen filmi tavoittaa luonnostaan tunteen ilmapiiristä, siitä, että ilma ei ole tyhjyyttä vaan täynnä hiukkasten värähtelyä, kosteutta ja lämpöä. Digitaalinen kuva on lähtökohtaisesti luonnottoman terävä, koska se korjaa näkökyvyn rajalla olevat häiriöt. Siksi digitaalinen kuva näyttää siltä, kuin se olisi kuvattu ulkoavaruudessa, jossa ilmakehä ei ole. Siksi se näyttää kuolleelta."

UUSISSA elokuvissa muutosta digitaaliseen ei välttämättä edes huomaa,

koska ne on monesti jo kuvattu ja editoitu digitaalisina. Nykyestetiikan henkeen kuuluu, että elokuvat näyttävät halvemmilta ja kuvanlaatu on heikompi kuin koskaan aikaisemmin.

Ennen vuosituhannen vaihdetta tehdyt elokuvat ovat eri asia. Klassikkoleffojen digitaalista murhamista on todistettu noin kymmenen vuoden ajan, DVD-levyn läpimurrosta saakka.

ONGELMA ei yleensä ole kuvan siirtäminen digitaaliseen muotoon sinänsä, vaan sen restaurointi tietokoneiden avulla. Alkuperäisen teoksen kuva- ja värimaailma ovat tuhoontuomitut hengettömän terävöittämissä käsitellyssä. Mitkään filmikopioon aikojen saatossa piirtyvät naarmut eivät kykene hämärtämään originaalivaikutelmaa yhtä tehokkaasti kuin tietokone.

PÖYRISTYTTÄVINTÄ koko digikumouksessa on, että se on totaalinen. Filmillä ei ole sijaa jäädä digikuvan rinnalle, kun monopoliasemaa tavoitteleva Finnkino hankkiutuu kaikista filmiprojektoreistaan eroon tämän vuoden aikana. Levittäjillä ei ole tämän jälkeen enää varaa tuoda elokuvia maahan filmillä.

Vaikutusvaltaista taustatukea Finnkinon pyrkimyksille antaa Suomen elokuvasäätiö, joka on ohjannut suuren osan esitystoimintatuestaan kaluston digitoimiselle. Kuvion mafiamaisuutta korostaa se, että myös Finnkino on saanut osansa tukirahoista. Kalliiden ja hankalien projektori-investointien edessä pienet yrittäjät on ajettu ennennäkemättömän ahtaalle.

35-millinen filmimateriaali on ol-

2012

lut elokuvan yleismaailmallinen formaatti jo yli sadan vuoden ajan.

Esityskalusto on ehtinyt levitä tasaisesti sekä suurille että pienille yrittäjille niin länsimaihin kuin kolmanteen maailmaankin. Uuden formaatin räjähdysmäinen esiinmarssi luo huutavaa epätasa-arvoa, jonka umpeen kurominen kestäisi pidempään kuin mitä uusi tekniikka itsessään tulee kestäväksi.

VAKIINTUNEESTA tekniikasta luovuttaessa siirrytään samaan uutuuk-sien anarkian maailmaan, joka rehoittaa täydessä kukassaan tietokoneiden parissa. Digiprojektoreiden aikakausi tuskin tulee kestäväksi yhtä kauan kuin filmin. 10–20 vuoden sisällä saleihin kannellaan jo seuraavaa uutuutta, johon kaikkien on pakko siirtyä.

Taluskoneiston on toki ruokittava itseään koko ajan, ja kun kaikki hyödyllinen on jo keksitty, kaupataan turhaa tarpeellisenä. Samalla saadaan ikävät pienyrittäjät siivottua syrjään jättimonopoliin tieltä.

JOKU VOI tietysti huomauttaa, että on tavattoman pinnallista takertua tekniikkaan taiteen olemusta määrittäessä. Olen täysin eri mieltä: on vielä pinnallisempaa jättää taiteoksen tekninen sielu huomiotta ja väittää tekopyhästi ”sisällön” olevan kaikkein tärkeintä.

Ajatellaanpa tilannetta, jossa kaikkien taidemuseoiden maalaukset korvattaisiin digitaalisesti painetuilla julisteilla. Voivathan nekin näyttää hienoilta, mutta kyse ei ole enää samastaidemuodosta, maalaustaiteesta. Sama pätee digitaali-

sesti tuotettuun liikkuvaan kuvaan: se ei ole enää elokuvaa, vaan jotain muuta.

Päätäjien ja yleisön yhteinen kiire hypätä uuden teknologian junaan kielii ainoastaan yhdestä asiasta. Elokuva ei koskaan ehtinyt kasvaa oikeaksi taidemuodoksi, vaan tukehtui teatterin ja suurpääoman keskenkasvuisena äpäränä – jonkinlaisena epämääräisenä teollisuustuotteena, joka oli kuluttajilleen lähinnä taustanauha popcornin mustelulle.

JYVÄSKYLÄSSÄ näkee vielä filmiäkin – jos vaan käy katsomassa. Eräällä taannoin tapaamallani helsinkiläissnobilla oli oma selityksensä siihen, miksi Jyväskylässä käydään suhteellisen vähän art house -elokuviissa, vaikka kaupungissa on maamme toiseksi suurin yliopisto:

”Suomen Ateena – paskan marjat, lantepaukkuja ne kaikki siellä asuvat ovat!”

Vaikka pahastuinkin aluksi ilmaisen karkeudesta, tajusin jälkikäteen, että solvauksella oli vinha perä. Jyväskylän yliopiston opiskelijat tulevat todella pääosin maamme agraarisimmilta alueilta.

Elokuvisakäynti on nimenomaan kaupunkilaiskulttuuria, ja syntyperältään epäkaupunkilaiselle henkilölle saattaakin olla vaikeaa perustella, miksi elokuva täytyy nähdä ensi sijassa teatterissa, vaikka sen voi katsella kotonaan televisiosta.

Onnetonta katselijatilannetta korostaa Jyväskylän historia nollatuotantoon taipuvaisena leffakaupunkina. Täällä on kuvattu vain kourallinen dokumentti- ja uutiselokuvia, eikä paikallisia filmejä ole juuri syntynyt edes

oppilaitosten tai harrastajien toimesta.

Arktisen Upeeta -elokuvajuhlilla nähdään Jyväskylässä kuvattujen elokuvien kokonaisuus. Paikallisen elokuvaperinteen köyhyyden takia sarjaan on raavittu kokoon lähes kaikki järkevasti saatavilla olevat teokset, joissa on jonkinlaista mielenkiintoa.

Paradoksaalisesti Suomen säälittävien elokuvakaupunki on digikumouksen ansiosta tällä hetkellä yksi parhaita filmikaupungeista. Aitoa filmiä nähdään säännöllisesti kahdesti viikossa elokuva-arkiston ja Kampus Kinon näytöksissä. Finnkino sen sijaan täysdigitoitiin pari viikkoa sitten.

Nauttikaa siis elokuvasta vielä kun voitte.

Petteri Kalliomäki

Jyväskylässä kuvattuja elokuvia esittelevä Jollywood-sarja nähdään Arktisen Upeeta -elokuvajuhlilla 15.–19. helmikuuta.

Erään huumeka

16 kiloa hasista vei Jyväskylän yliopiston lehtorin vuosiksi

Teksti: Harri Ahola K

SE OLI ONNISTUNUT jo monta kertaa aikaisemmin, joten miksei nytkin. Mercedes-Benz lipuu pois lautan autokannelta Travemünden satamassa Lyypekissä. Tällä kertaa lehtorin kännykässä on liittymä, jonka numeron hänen tuttavansa ja työtoverinsa tuntevat, mutta se ei ole ainoa.

Kolme päivää ennen autolautan lähtöä Helsingistä hän on hankkinut itselleen uuden prepaid-liittymän. Siitä on tehty yksi soitto hollantilaiseen puhelinnumeroon, jonka poliisi myöhemmin jäljittää amsterdamilaisen coffee shopin numeroksi. Ei ole sattumaa, että lehtorin Mersun nokka kääntyy Lyypekistä kohti Amsterdama.

Mukana on myös liittymä, jolla hän pitää yhteyttä vain yhteen henkilöön, keski-ikäiseen jyväskyläläisyrittäjään. Keski-Suomessa ikävä on kova, sillä kesken matkan yrittäjä lähettää lehtorille tekstiviestin tähän salaiseen numeroon: ”Milloin pukki tulee?”

AMSTERDAMISSA lehtori majoittuu kolmen tähden hotelliin Damin aukion reunamille. Täällä liittymäkoelma täydentyy vielä yhdellä, kun mukaan tarttuu paikallisen operaattorin prepaid. Visiitti kaupunkiin jää kuitenkin lyhyeksi, sillä jo yhden yön jälkeen edessä on paluumatka. Hän ei palaa samaa reittiä, vaan nousee Lyypekissä Malmön-lauttaan ja jatkaa Tukholmasta Turkuun.

Kotimatkalta auton takakontti on täytynyt ja siellä makaa kymmenen pahvipakkausta viiniä. Hollannissa ne on kuitenkin avattu ja valutettu tyhjiin. Laillinen päihde on vaihtunut laittomaan, sillä pakkaukset on täytetty hasiksella ja sinetöity uudelleen näyttämään koskemattomilta.

Määrä ei ole pieni, sillä kymmeneen viinitonkkaan on ahdettu kymmenen kiloa tiiviisti pakattua kauppatavaraa. Pakkaukset eivät siis hölsky kovassakaan merenkäynnissä.

Lehtori noudattaa varotoimenpiteitä, mutta kiinnijääminen ei tunnu mahdolliselta vaihtoehdolta. Sen todistavat hatarasti kyhätyt hätävalheet, joita hän joutuu poliisille kuulusteluissa kertomaan.

Eletään lokakuun loppua syksyllä 2010. Vaikka lehtori ei vielä tiedä sitä, hänen hasiskauppansa ovat tulossa tiensä päähän.

EI LEHTORI tietenkään ollut ensimmäistä kertaa Hollannissa noutotöissä. Harva aloittaa bisneksiään kymmenellä kilolla, eikä niin tehnyt lehtorikaan, sillä matka oli hänelle jo ainakin neljäs.

Määrät kasvoivat säännöllisesti. Tammikuussa 2009 reitti oli sama kuin viimeiseksi jääneellä matkalla, mutta mittaluokka oli eri. Lehtori osti silloin

Hollannista kilon hasista, josta hän maksoi 6 600 euroa eli reilut kuusi euroa grammalta.

Elokuussa 2009 määrä kaksinkertaistui ja maaliskuussa 2010 lehtorin auton kyydissä Suomeen matkasi jo kolme kiloa hasista. Toimintatapa oli aina sama: autolautalla Lyypekkiin ja huumeet omalla autolla Jyväskylään.

Lehtori käytti hasista itse aktiivisesti, muttei kilokaupalla, vaikka kertokin kuulusteluissa poltelleensa 1980-luvulla Intiassa kymmenen grammaa päivässä. Tarkoitus oli siis tehdä rahaa. Oppia bisnekseen hän haki myös kirjoista. Lehtorin hyllystä löytyi *Drug Smuggling: The Forbidden Book*, yhdysvaltalainen opaskirja huumekauppaan.

Lehtori oli vuokrannut itselleen tallelokerot kahdesta eri pankista. Niissä hän säilytti sekä huumeita että niiden myymisestä saatuja rahoja. Kun huumekaupan volyyymi kasvoi, täytyi toinen tallelokerot vaihtaa suurempaan.

Maaliskuussa 2010 rehtorin auton kyydissä Suomeen matkasi jo kolme kiloa hasista.

Lehtori siis huolehti maahantuonnista, mutta levittämiseen hän ei juuri puuttanut. Siitä vastasi keski-ikäinen jyväskyläläisyrittäjä. Miehet olivat tunteet toisensa jo vuosia, ja heillä oli tapana tehdä pientä vaihtokauppaa huumeilla: toisinaan marihuana vaihtui hasikseen, toisinaan toinen tarjosi ravintolaillan vastineeksi poltteluista. Miesten elämään kuuluivat satunnaisesti myös muut laittomat päihitteet, kuten amfetamiini ja rauhoittavat lääkkeet.

Yrittäjä pyöritti muutaman työntekijän LVI-firmaa, joka oli kannattava, mutta ei lähelläkään kultakaivosta. Lisärahalle oli siis perheellisellä miehellä tarvetta, varsinkin kun myös oma sangen aktiivinen käyttö täytyi rahoittaa.

Yrityksen pakettiauto kiersikin usein tekemässä myös sivubisnestä. Toimialaan kuului hasiksen lisäksi muitakin suomalaisten suosikkipäihteitä, sillä yrittäjä kauppasi tuhansia purkkeja nuuskaa ja satoja laatikoita mietoja alkoholijuomia. Osan näistä yrittäjä toi itse ulkomailta, osassa hän toimi ainoastaan välimiehenä.

HASISKAUPAN perusyksikkönä oli kahden sadan gramman levy, joita lehtori oli tuonut Suomeen ja kauppasi

eteenpäin. Hän peri hasiksesta yrittäjältä kymmenen euroa grammalta, ja seuraavalle portaalle mentäessä hinta oli kohonnut yleensä 11–12 euroon. Kauppaa käytiin pitkälti velaksi, ja rästejä maksettiin pitkin matkaa.

Yrittäjä sopi kaupoista sekä kasvo-

tusten että puhelimitse. Hasikset siirtyivät eteenpäin ympäri Jyväskylää: Laajavuoren laskettelukeskuksen parkkipaikalla, Keljon marketeilla, yrittäjän kotipihalla, K-Market Ruokavinkin pihalla, Kauppatorilla, Kuokkalan ostarilla, Cygnaeuksenka-

dulla...

Puhelinkeskusteluissa huumeet olivat kuin muinaissuomalaisten karhu, josta ei saanut vahingossakaan puhua oikealla nimellä. Kiertoilmaisuja oli lukuisia – aivan kuten metsän kuningastakin kutsuttiin kontioksi, otsoksi

Kuopion vankeuteen. Näin bisnes pyöri Suomen Ateenassa.

Kuopion vankeuteen. Näin bisnes pyöri Suomen Ateenassa.

Kuvitus: Mika Lietzén

tai mesikämmeneksi.

Kun eräs asiakkaista halusi 200 grammaa hasista, hän kyseli yrittäjältä ”kakssatasia ilmanvaihtokanavia”. Yleisin tapa oli viitata huumeisiin veikkaustermein. Jos yrittäjä halusi haakea lehtorilta myytävää, saattoi teksti-

viestillä lähteä kysymys hyvästä päivästä pitkäväden tekemiselle. Ja kun kauppatavaraa ei ollutkaan sovitusti saatavilla, siirtyivät varmat kohteet seuraavalle viikolle tai vedot muuten vain kaatuivat.

Asiakas: ”Mites menee?”

Yrittäjä: ”Mitäs tässä, just kävin...Jypin peliin lapun tekemässä.”

Asiakas: ”Ahaa.”

Yrittäjä: ”Et tota, ei oo, en vielä kuullu, kuullu siitä mestareittenliigapelistä”

Yrittäjän asiakkaat olivat nuoria ja

vanhoja, tuttuja ja puolittuttuja, maahanmuuttajataustaisia ja kantasuomalaisia. Moni osti osan omaan käyttöönsä ja kauppasi loput eteenpäin. Alkuperäinen Hollannissa maksettu hinta oli viimeistään tässä vaiheessa yli kaksinkertaistunut, sillä neljännen

portaan asiakkaat saivat maksaa hasiksestaan jo viitisentoista euroa grammalta.

Osa kanta-asiakkaista oli myös alaikäisiä, mutta sitä yrittäjä ei tiennyt, koska nämä liikkuivat sujuvasti ravintolamaailmassa ja saapuivat tapaamiin autolla. Erään nuoren asiakkaan ikä paljastui hänelle vasta vähän ennen kiinnijäämistä, koska tämä joutui täyttämään virallisiin papereihin sosiaaliturvatunnuksensa. Papereita tarvittiin, sillä yrittäjä aikoi ottaa nuorukaisen oppisopimuskoulutukseen yritykseen. Toinen alaikäinen puolestaan tilasi pilvää 18-vuotisjuhliin.

LEHTORIN Mercedes saapuu Jyväskylään lokakuun 29. päivä vuonna 2010. Viinipakkaukset on avattu ja huumeet pakattu vähemmän huomiota herättävään laukkuun. Auto jää Sokoksen parkkihalliin ja lehtorin matka jatkuu jalan viereiseen Osuuspankin konttoriin, jossa hän vieraillee tallelokerollaan.

Laukusta siirtyy lokeroon osa huumeista, muttei kaikki. Kompassilta matka jatkuu Kauppakatu ylös kohti Kirkkopuiston kulmaa ja Nordean konttoria. Sielläkin lehtorilla on tallelokeron, jonne hän säilöi hasista kolmeen Marimekon pahvilaatikoon. Kumpaankin tallelokeroon jää kilo-kaupalla huumeita, mutta silti sitä riittää vielä kotiin vietäväksi.

Ja sitten kaikki on ohi. Poliisi ottaa vielä samana päivänä kiinni sekä lehtorin että yrittäjän. Heidän puhelimiin on kuunneltu, tilitapahtumiaan seurattu ja tapaamisiaan videokuvattu. Kumpikin viettää seuraavan yön Jyväskylän pääpoliisiasemalla ja joutuu kuulusteltavaksi.

ENSIMMÄISISSÄ kuulusteluissa lehtorin selitys kymmenen kilon huume-erälle on surkea. Hän kertoo varastaneensa viinipakkaukset saksalaisella parkkipaikalla tuntemattoman pariskunnan pakettiautosta vailla tietoa niiden todellisesta sisällöstä. Yrittäjä sen sijaan puhuu poliisille huumekaupasta avoimesti.

Oikeudenkäyntiä lehtori joutuu odottamaan Kuopion vankilassa. Helmikuussa 2011, vähän ennen käräjien käynnistymistä, lehtoria kuulustellaan ties monettako kertaa. Mieli on apea.

”Kaduttaa, mitä on tullut tehtyä. Harmittaa olla rikollisten keskellä.”

Keski-Suomen käräjäoikeus tuomitsi lehtorin kolmeksi vuodeksi ja kahdeksi kuukaudeksi ehdottomaan vankeuteen törkeästä huumeausainerikoksesta. Yrittäjälle tuomittiin vuosi ja yhdeksän kuukautta ehdollista vankeutta samasta rikoksesta. Kumpikin tunnusti tekonsa. Juttu perustuu oikeudenkäyntiasiakirjoihin ja poliisin esitutkimateriaaliin.

Salli Suvalo eläytyy Henri Halkolan kanssa näytelmässä *Girls just wanna have fun*.

Seuraavaksi Hannu Lintukoski valtaa näyttämön ternimaitokeisarina.

Salli Suvalo ja Julia Kärnä ovat ehättäneet Minttu Minkkisen tuoleihin valon.

Viimeiseksi esitettävässä *Tyhjyys*-näytelmässä ollaan Ankkalinnan tunnelmissa. (Voittamattomien ensi-ilta oli 26. tammikuuta.)

Kuusi päivää en

Kokeileva yhteistyö, nuoret ohjaajat ja lyhykäinen harjoitusaika. Näyttelijää viedään. Kun Voittamattomat-näytelmän ternimaitokeisari astuu kaupunginteatterin lavalle, ei katsoja

JYVÄSKYLÄN kaupunginteatterin *Voittamattomat*-näytelmäkokonaisuuden ensi-ilta polttee jo, ja esityksen viikon kolmas valmistava harjoitus alkaa vartitunnin päästä pienellä näyttämöllä.

Kaupunginteatterin tutut näyttelijät seisovat estradilla kirkuvan värisissä asuissa ja odottavat.

Teatterikorkeakoulun nuoret ohjaajat **Sini Pesonen**, **Juhana von Bagh** ja **Sakari Hokkanen** tarkkailevat tilannetta penkkirivien välistä.

”Tässä on meneillään ihan tavanomainen harjoitustilanne. Loppu ohjataan lennossa”, Pesonen sanoo.

Hän lisää viikon ensimmäisen läpimenon olleen kaaottinen kokemus.

”Mut ensimmäinen on aina ensimmäinen.”

Näytelmäkokonaisuuden aloittaa juuri Pesosen projekti *Girls just wanna have fun*. Toisena vedetään Hokkasen ohjaama *Ternimaitokeisari* ja kolmantena von Baghin *Tyhjyys*.

”Ensin ajattelimme, että tästä tulee lukudraama, mutta nyt melkein koko teksti on tehty näyttämöllä. Kauheesti

töitä lyhyessä ajassa, mutta kuitenkin melko rentoa.”

Ohjaajaopiskelijat ovat Jyväskylän kaupunginteatterin väelle liki tuntemattomia. Lisäksi kolme pienoisenäytelmää on tehty yhden esityksen harjoitusajan puitteissa.

Kokemus on ollut erilainen näyttelijöille, kuten **Henri Halkolalle**, joka liehuu kirkkaanvärisissä vaatteissa näyttämöllä. Jumppaa kuulemma.

”Takana on nyt tosi huonosti nukuttu yö. Mä koitan täs herätellä itseäni”, mies sanoo ja onnistuu olemaan näyttämättä väsyneeltä.

Hänen mielestään projekti on ollut tuulettava. Harjoitusajan vähydestä johtuen teoksessa on henkäys keskenräisyyden estetiikkaa.

”Se on tietty erilainen kokemus, kun on uudet ohjaajat. Nää on kuitenkin tosi kivoja tyyppejä, persoonallisia. Jokaisella on oma tapansa tehdä.”

Harjoitusesitys alkaa. Tavallinen pulliainen seuraa sitä silmät suurina ja vakuuttuneena. Valmiilta se vaikuttaa.

Lopussa näyttelijät esittävät yleisölle kysymyksen ja seisovat tiukassa ri-

vissä lavan reunalla. Tällä välin lavasteita vaihdetaan heidän selkiensä takana. Pimeässä ja huomaamattomasti.

Esitys loppuu, näyttelijät poistuvat pimeyteen. Tarvittaisiin kuulemma hitusen lisää valoa. Näkisi vähän eteensä.

PESONEN ja näyttelijät siirtyvät lavalta pukeutumistilaan käymään läpi äsken nähtyä.

”Se kohta, kun tulette vessasta kotoaan uusiksi. Toiminnallisuutta lisää.”

”Piia, sun sisääntulo on hyvä.”

Näyttelijät kuuntelevat ohjaajaa, sanovat kyllä mielipiteensäkin tarpeen mukaan. Kaikkeen ei vain nyökätä.

Peruukit otetaan pois, huokaistaan.

”Väkivaltaan pitää saada lisää arkipäiväisyyttä”, Pesonen sanoo.

Tällä välin elämä pienellä näyttämöllä jatkuu. Ternimaitokeisarin, edesmenneen liikemies **Petteri Jussilan** tennareihin hypännyt **Hannu Lintukoski** kertoo lavalla, miten pitäisi elää.

TERNIMAITOKEISARIN luennon aikana näyttelijöillä on aikaa astella hä-

Valmistautumaan Voittamattomien kolmanteen osaan.

nsi-iltaan

Maailmasta, miten kulissien takana kuhisee.

myisiä käytäviä kohti kampaamo. Tyyli vaihtuu viimeistä esitystä, von Baghin Tyhjyyttä varten.

Salli Suvalo kiirehtii ylös rappusia ja ehtii Minttu Minkkisen kampaajan tuoliin ensimmäisenä.

”Nuoret ohjaajat ovat tosi innoissaan meistä. Se on kivaa, ja siitä syntyy hyvää vuorovaikutusta”, Suvalo sanoo ja purkaa sykkuroita tukastaan.

Suvaloa harjoitusajan määrä ei ole haitannut. Hän toteaa, että sen vuoksi on unohtanut turhat paineet.

Pian perässä tulee kirkkaan vihreän asunsa riisunut näyttelijä Julia Kärnä.

Minkkinen kampaava hänen pitkiä, vaaleita hiuskiekuroitaan ja paljastaa, että näyttelijästä tulee pissis. Toiselle puolelle päättää ilmestyy saparo.

”Tahti on ollut totuttua nopeampi. Ajan vähyys vaikuttaa moneen asiaan. Pieni paniikki on ollut. Oon aika hidas kypsyttämään asioita”, Kärnä sanoo.

Pieni turhautuneisuus vilahtaa näyttelijättären kasvoilla.

”Tää on varmaan ollut ohjaajille opettavaista. Kaupunginteatteri syöttää jatkuvalla syötöllä paljon. Se, että tätä osaa käyttää, on haaste. En tiedä, ollaanko kaikessa työnohjauksessa on-

nistuttu. Meillä kun on tietyt käytännöt esimerkiksi työajan suhteen. Kun se loppuu, on mentävä, jos esimerkiksi lapset odottavat.”

Kärnän mukaan tekeminen on kuitenkin ollut mukavaa. Näyttelijät ovat olleet innoissaan.

”Ei me edes päästä kauheen usein pienelle näyttämölle. Mukana on kiinnostavia uusia ohjaajia. Esitykset ovat kantaesityksiä, mikä on huippua.”

Muodonmuutos valmistuu. Ternimaitokeisari hiljenee.

On aika palata töihin.

Elina Mäenpää

Opettavaista yhteistyötä

VOITAMATTOMAT syntyi Taide-teollisen korkeakoulun, Teatterikorkeakoulun ja Jyväskylän kaupunginteatterin yhteistyönä. Kaupunginteatterin haluttiin nuoria, uusia tekijöitä. Haluttiin murtaa ennakkoluuloja laiteatterin ja Teatterikorkeakoulun välillä. Ohjaajat taas pääsivät kokeilemaan taitojaan uudessa ympäristössä.

Kolmen nuoren ohjaajan kantaesityksen nivoutuvat yhdeksi kokonaisuudeksi. Sini Pesosen *Girls just wanna have fun* kertoo vihaisista naisista, Sakari Hokkasen *Ternimaitokeisari* luennoi tarmolla siitä, miten tässä ajassa kannattaa elää, ja Juhana von Baghin *Tyhjyys* on kaiken ytimessä.

JYVÄSKYLÄN kaupunginteatterin johtaja Anssi Valtonen kutsui viime keväänä ohjaaja- ja dramaturgopiskelijoita tekemään näytelmän. Yhteistyö sai potkun jo vuotta aikaisemmin järjestetyssä Pienten esitysten festivaalissa, jossa mukana olivat teatterin henkilökunta ja neljä TeaKin ohjaajaopiskelijaa - muun muassa von Bagh.

Julia Kärnä luopuu peruukista ensimmäisen esityksen jälkeen.

Näyttelijät keskustelevat ohjaaja Sini Pesosen kanssa (vas.) *Girls just wanna have fun*-näytelmän läpimenon jälkeen.

Salli Suvalo valmistautuu seuraavaan koitokseen.

VAPAALLA

Auto metsään -
kuusi
loukkaantui.

Arktisen upeeta

Pohjoismaisen elokuvan festivaali Arktisen upeeta saapuu Jyväskylään 15.–19. helmikuuta. Tapahtumassa on tarjolla yli sata elokuvaa aina harrostelijatöistä Tarkovskiin saakka. Koko illan elokuvia nähdään kolmin-kertainen määrä viime vuoteen ver-

KAMPUS KINO

Ti 7.2. klo 19
Le Havre
(Suomi 2011)

Laittomasta siirtolaisuudesta kertova Le Havre kertoo Marcel Marxista, joka on luopunut runoilijanurastaan elättäen itseään nykyisin kengänkiillottajana Le Havren satamakaupungissa. Kun Marcelin vaimo Arletty sairastuu vakavasti, Marcel tapaa maahanmuuttajapojan nimeltä Idrissa. Ystävineen Marcel ottaa tehtäväkseen suojella Idrissaa virkavallalta ja saattaa hänet perheensä luo Englantiin.

Ti 14.2. klo 19
Kätkijät
(Japani 2010)

Kätkijät on japanilaisen Studio Ghiblin animaatiouutuus, ja se perustuu Mary Nortonin Kätkijät-kirjasarjaan. Hiromasa Yonebayashin esikoisohjauksessa tarinan päähenkilö peukaloistytö Arietta on kätkijä, joka asuu vanhempiensa kanssa vanhassa talossa. Kätkijöiden tärkein sääntö on, ettei saa antaa ihmisten nähdä itseään. Kun Arietta saavuttaa maagisen neljästoista vuoden iän, pääsee hän isänsä mukana ensimmäiselle lainausreissulle ihmisten asuntoon. Kaikki ei mene suunnitelmien mukaan.

15.–19.2.
Arktisen upeeta

Ti 21.2. klo 19
Drive
(Yhdysvallat 2011)

Tanskalaisen Nicolas Winding Refnin ohjaama taiteellisesti tavallista kunnianhimoisempi toimintaelokuva Drive kertoo ammattiajajasta, joka toimii päivisin autokorjaamolla sekä elokuvien stunt-ajajana ja öisin rikollisten pakoautonkuljettajan.

TOMMI PUSKA

rattuna. Mukana on myös 175-vuotiaista Jyväskylää juhlistava Jollywood-kokonaisuus.

Live Herring -työryhmä ja Jyväskylän taidemuseo ovat järjestäneen Pätkiä-lyhytelokuvakilpailun, jonka finalistit ovat nähtävissä Jyväskylän taidemuseon Holvissa festivaalin ajan. Julkistamistilaisuus on keskiviikkona kello 17.00.

Chris Hales ja **Teijo Pellinen** ohjaavat festivaaleilla kaksipäiväisen mediataiteen työpajan, jonka aiheena on interaktiivisen median luominen. Työpaja on yliopiston päärakennuksella 16. helmikuuta kello 9.–18. sekä perjantaina 17. helmikuuta kello 9.–18.

Luvassa on myös paljon muuta leffafriikeille.

Näyttely pressojen puolisoista

Yliopiston kirjaston toisen kerroksen vitriinissä on esillä Presidentin puoliso -näyttely. Täydentyvä näyttely on vilkaistavissa 11. helmikuuta asti.

Kokoelmanäyttely kertoo tarinaa maan äideistä tai tasavallan ensimmäisistä naisista/miehestä ja kuinka

julkisuuskuva on muuttunut aikojen kuluessa. Käsitykset siitä, millainen presidentin puolison tulee olla, muuttuvat hitaasti, mutta kuitenkin varmasti. Vaalien alla voi jännittää, kuka alahyllyiltä ponnistaa joukon jatkoksi.

(Valokuva (vas.) ei liity tähän juttuun. Otos on elokuvasta *Norwegian Ninja*.)

Kortepohjan sielu välitilassa

Yrittäjä Juha Yrjänen lopetti yllättäen Rentukassa, ja ravintola on nyt tyhjiään. Kiinnostuneita jatkajiksi on jo ilmantuunut.

YLIOPPILASKYLÄN keskustassa sijaitseva ravintola Rentukka on ollut tyhjiään kuukauden. Reilun kahden vuoden ajan Rentukkaa hoitanut **Juha Yrjänen** lähti ravintoloitsijan toimestaan vuodenvaihteessa. Yrjänen hoiti Rentukkaa toisen, Petäjävedellä sijaitsevan ravintolansa ohella.

”Rentukan sulkeminen tuli yllätyksenä monille ylioppilaskunnan jäsenille. Uusi JYYn hallituskin kuuli asiasta vasta joulukuun puolivälissä”, kertoo hallituksen puheenjohtaja **Kalle Jokinen**.

”Silloin ajattelin, että pitää puhaltua peli poikki. Vaihtoehto olisi ollut etsiä joku sijainen ravintolaa pitämään, kunnes saadaan uusi yrittäjä. Siihen ei

haluttu lähteä, se olisi ollut liian hätäistä.”

Ylioppilaskunnan kiinteistöpäällikkö **Osmo Kääriäisen** mukaan Yrjänen ilmoitti elokuussa, ettei jatka hommia enää vuodenvaihteen jälkeen.

Tämän jälkeen hän kuitenkin perui puheensa muutamaa otteeseen ja kertoi halustaan jatkaa.

”Se oli sellaista venkoilua. Joulukuussa ravintoloitsija ehdotti, että ravintolaa pidettäisiin tammikuun kiinni ja helmikuussa avattaisiin uudestaan. Silloin totesin, että ei jatketa.”

RENTUKAN toiminnan jatkaminen JYYn ehdoilla olisi ollut Kääriäisen mielestä pakottamista, eikä lainkaan järkevää.

JYYn hallituksen viime vuoden puheenjohtaja **Joonatan Virtanen** kertoo kuulleen Yrjänen lähtemisestä vasta uutisista – siis tämän vuoden puolella.

”Mitään varmistusta hänen lähtemi-

selleen ei hallituksella ollut tiedossa, vaikka hän oli välillä pohtinut luopumista.”

Ei ole mikään salaisuus, että Yrjänen toimintaan Rentukan ravintoloitsijana ei oltu tyytyväisiä. Tapahtumanjärjestäjät kaikkosivat muihin ravintoloihin, ja yleinen tunne oli, että Yrjänen ei ymmärtänyt Rentukan kävijäkunnan tarpeita.

Virtanen kuitenkin muistuttaa, että ylioppilaskunnassa ei voida toimia ”tulos tai ulos” -periaatteella.

”Mietimme läpi viime vuoden, onko Yrjänen vuokrasopimuksen purkamiselle reiluja perusteita. Niitä ei kuitenkaan mielestämme ollut, joten halusimme vaikeuksista huolimatta antaa hänelle vielä mahdollisuuden.”

VIIME VUODEN aikana JYY kävi Yrjänen kanssa lukuisia neuvotteluita vuokranalennuksesta. Heinä- ja elokuussa vuokraa ei Kääriäisen mukaan

peritty lainkaan.

Ylioppilaskunnan pääsihteeri **Minna Oinasta** ei tavoitettu kommenttia varten.

Ravintolan avaamista saatetaan joutua odottamaan vähintään pari kuukautta. Kalle Jokisen mukaan se saattaa venyä jopa syksyyn.

”Tällä hetkellä kiinnostuksensa Rentukan haltuun ottamiseen on osoittanut kaksi ravintola-alalla toimivaa yrittäjää”, kertovat Jokinen ja Kääriäinen.

Molemmat vakuuttavat, että hakijoilla on kokemusta nuorisoravintoloiden pyörittämisestä.

Virallisesti uutta ravintoloitsijaa ei ole vielä lähde edes hakemaan, vaan hakijoiden kiinnostus heräsi *Keskisuomalaisessa* julkaistun jutun pohjalta.

Tällä välillä Rentukka pysyy kuitenkin tyhjiään. Väliaikaiskäyttö esimerkiksi peli- tai harrastetoimintaan on

Kalle Jokisen mukaan periaatteessa mahdollista mutta hankalaa.

”Jos aletaan varata tiloja vaikka kuukauden päähän, uuden yrittäjän aloittaminen viivästyisi. Mitään sitsejä siellä ei voitaisi joka tapauksessa nyt järjestää.”

Niko Vartiainen

Kalle Jokinen ja Osmo Kääriäinen

Tällä hetkellä kiinnostuksensa Rentukan haltuun ottamiseen on osoittanut kaksi ravintola-alalla toimivaa yrittäjää

Luopuuko Rentukka nimestään?

TOMMI PUSKA

Vasemmalla: Rentukan tulevaisuutta puntaroiitiin porukalla avoimessa keskustelutilaisuudessa tammikuun lopulla. Hiljaiselta Kortepohjan helmi tuskin näyttää tulevaisuudessakaan – nimi tosin voi muuttua. Vuonna 1971 perustettu ravintola sijaitsee keskellä 1800 asukkaan ylioppilaskylää. Asukkaita ravintolan lähiympäristössä on kaikkiaan noin 6000. Rentukka on yksi pisimpään samalla paikalla toimineista baareista koko Jyväskylässä.

RENTUKAN tulevaisuutta pohtineessa keskustelutilaisuudessa ravintolan tulevaisuus nähtiin melko toiveikkaana.

Uuden yrittäjän hakuprosessia pyritään pitämään niin avoimena kuin mahdollista, mutta JYYn hallituksen puheenjohtaja **Kalle Jokinen** muistuttaa reunaehdoista.

”Avointa tiedottamista perätään, mutta yrittäjät eivät halua, että asiat tulevat julki.”

”Jos lähemme tuomaan uusia yrittäjäkandidaatteja esimerkiksi edustajiston eteen, on hyvin mahdollista että heidän työnantajansa toteavat heidän nykyisen työsuhteensa päättyneeksi”, toteaa JYYn kiinteistöpäällikkö **Osmo Kääriäinen**.

Uutta yrittäjää etsivässä työryhmässä on Jokisen ja Kääriäisen lisäksi kolme ylioppilaskunnan hallituksen jäsentä.

Suurin mahdollinen muutos tulevaisuudessa on se, että Rentukka ei olisi enää Rentukka.

Nimen on koettu saaneen huonoa mainetta. Nimen muutosta ovat esittäneet myös uudet yrittäjäkandidaatit.

Parinkymmenen hengen keskustelutilaisuudessa ei kukaan noussut ide-

aa vastaan.

”Nimenvaihto voisi antaa uuden alun ravintolalle. Se herättäisi huomiota, ja ravintolabisneksessä ihmiset yleensä antavat jonkin verran aikaa uudelle baarille”, huomautti tapahtumanjärjestäjä **Marko Kainulainen**.

Rentukkaa saatetaan myös remontoida jonkin verran, jos uudet yrittäjät niin haluavat. Tilaisuudessa toivottiin muun muassa mahdollisuutta jakaa tila verholla hiljaisempina iltoina. Myös vessoja halutaan kunnostaa.

Ravintolan äänentoisto haluttaisiin siirtää yrittäjien vastuulle samaan tapaan kuin Ilokivessä.

Niko Vartiainen

Kalle Jokinen

Avointa tiedottamista perätään, mutta yrittäjät eivät halua, että asiat tulevat julki.

Rock-kuninkaan paluu

Jan Rohde: Jailbird Song / At The Jenka Show (Fifty-Fifty 1980)

KUN ROCK'N 'ROLL-kuume levisi läpi Suomen 1970-luvun lopussa, se oli samalla ensimmäinen rockkulttuurissa tapahtunut ilmiö, jossa nuoret kiinnostuivat suuressa määrin vanhasta musiikista. 1950-luvun rock'n'rollin kierrättäminen oli yhtäkkiä hienompaa kuin uusien rocktyylien keksiminen, ja mikä siinä, sillä olihan rock'n'roll näyttännyt musiikillisen tehonsa jo parikymmentä vuotta aiemmin.

NUORISON yhtäkkinen kiinnostus sai ensimmäisen polven suomalaisrokkarit erikoiseen asemaan. Neljänkympin kieppeillä olevat, ehkä jo unohtuiksi painuneet ex-laulajat huomasivat ulkomaisten ikätoveriensä levyjen olevan haluttua tavaraa nuorison keskuudessa. Oli siis oikea aika comebackille, mikäli haaveili vielä laulu-uran uudesta noususta.

YKSI PITKÄN TAUON jälkeen studioon palaneista laulajista oli norjalais-amerikkalainen **Jan Rohde**, joka kiersi Suomea vuosikaudet menestyksekkäästi 1960-luvun alussa. Silloin kansaan upposi muun muassa **Georg Malmsténin** Heilini sinisistä silmistä -iskelmästä kitarabändin kanssa tehty sovitus At The Jenka Show. Tuo hitti löytyy uudel-

DIVARIN
HELMI

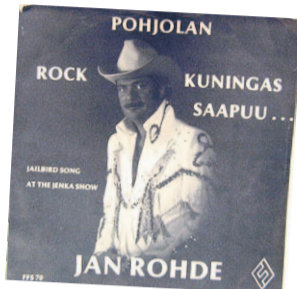
leenlämmittelynä Rohden paluusinglen B-puolelta, mutta suurin huomio kannattaa kääntää A-puolelle.

ROHDEN PALUUSINGLEN kanssa mainostetaan näyttävästi miehen 1970-luvulla Ruotsissa saamaa Pohjolan Rock-kuningas -titteliä, mutta levyn sisällön kuultuaan tätä hehkutusta on vaikea ymmärtää. Levyn A-puoli kun on laiskanpuoleisesti soitettua kantaria, jossa Rohde laulaa kaiken lisäksi suomeksi paksulla amerikanaksentilla. Jailbird Songin tarina kertoo vankilakierteeseen joutuneesta miehestä, joten se on tarinansakin perusteella tyylipuhdasta kantria.

LEVYN SISÄLLÖN huomioonottaen ei liene ihme, että Rohden paluu jäi tältä erää lyhytaikaiseksi. Miehen olemus levynkannessa on kyllä kunnioitusta herättävä, sillä yllä on hienot lännenvaatteet ja naaman sävy niin tumma valkoiseen takkiin nähden, että rusketuksen täytyy olla huomattava. Ulkomuodon perusteella ei olekaan yllättävää, että Rohde suuntautui 1980-luvulla enemmän kantrin pariin ja hänen 1960-luvun hittinsä saivat uuden elämän rivitanssiireissä.

Mikko Mattlar

Sarjassa esitellään unohtuneita kulttilevyjä.

ARVIOT

**Herra Ylppö & Ihmiset:
Mies ja nainen**

Herra Ylppön & Ihmistien kolmas levy on nimeltään Mies ja nainen. Yhtä hyvin nimi voisi olla Herra Ylppö & naiset, sillä siitähän tässä on kyse – bändin keulahahmo käsittelee universaalia teemaa käymällä suorasukaisesti läpi entisiä parisuhteitaan. On kuulijasta kiinni, kolahtavatko tarinat, vai lipsuuko laulanta komiin puolelle.

Yhtye kutsuu musiikkiaan reality rockiksi. Nimitys on erittäin osuva. Rokki raikaa melkoisella tunteella, mutta selkeästi laulettu lyriikat ovat kaiken keskiössä. Ei sillä, etteikö soitanta ansaitsisi huomiota: sovitukset ovat erinomaisen harkittuja kokonai-

suuksia. Musiikki kuulostaa edellisiäkin levyjä paremmalta.

Herra Ylppön kapea ääniala ei pärjää instrumenteille, mutta rehti tulkinta pelastaa paljon. Tuttuun tapaan Ylppö käy dialogia puhtaamman tulkinnan ja huutolaulun välillä. Huutoa kuullaan kuitenkin entistä vähemmän, ja Mies ja nainen on edellisiä albumeja rauhallisempi. Täydestä seestymisestä ei kuitenkaan ole kysymys, mikä käy hyvin ilmi päätöskappaleen Öitä raivokkaasta lopetuksesta.

Mies ja nainen on kenties Ihmistien paras levy. Yhtyeen soundi on päivitetty onnistuneesti tähän päivään. Suuria yllätyksiä ei sävellyksistä irtoa, mutta muuten uutukainen täyttää fanien odotukset.

Arimo Kerkelä

**Tundmatiks:
Roinan rodeo
Exogenic**

Jyrockiin huhtikuussa saapuvan kansanmusiikista ammentavan Tundramatiksien toinen albumi Roinan rodeo on ensikuulemisilta outo, mutta kiintoisa kuuntelukokemus. Bändin ensimmäinen kiekko *Kyy pivossa* ilmestyi 2006, joten levyjen ilmestymistähtia voi helposti kuvailla verkkaiseksi.

Tundramatiksien vahvuus nojaa poliittisiin ja oivallisiin sanoituksiin, jossain kohdin jopa soittamisen kustannuksella. Kappaleita voi sanoitustensa ja teemojensa puolesta pitää vahvasti aattellisina, sen verran vahvasti vähemmistöjen oikeudet ja kulutuskritiikki saa

kannatusta.

Tundramatiks on haastavaa kuunneltavaa myös musiikkityylinsä puolesta. Yhden laulun aikana tyyli vaihtuu popista heviin, toisessa progesta slaavilaisen tunteenpalon kautta punkkiin. Mutta täydet pisteet poppoo ansaitsee taidoistaan kuljettaa kuuntelijaa mukanaan tyylipaljouden seassa. Erilaiset tyylit sopivat yllättävän hyvin yhteen, ja bändi on ne hallitusti koonnut.

Jyrock lienee Tundramatikselle juuri oikea lava heittää keikka. Punavihreä bailuväki osaa arvostaa kulkuskriittisiä mielipiteitä ja Balkan-rallatusta samassa paketissa.

Kyösti Hagert

SATO

Etsitkö kotia?

sato.fi

PHOTO BY CELIA ZANNI

Hyvää elämää OPIKELIJAKAUPUNGISSA

Kysy Jyväskylästä – opastamme kaikissa mieltäsi askarruttavissa kysymyksissä!

jyvaskyla.fi/neuvonta • jyvaskyla.fi/tapahtumat • jyvaskyla.fi/liikunta

JYVÄSKYLÄ 175

jyvaskyla.fi

IN ENGLISH

WILLIE'S LESSON

Mother's grave

The following is an excerpt from *Mother's Grave*, a novel written by Keijo Siekkinen –grand old man of the Jyväskylä literary scene. *Mother's Grave* was nominated for the Finlandia Prize in 1985. Translation by Willie Lahti.

YOU DIDN'T think that way. You didn't think of words like I do, that somewords have their own name and that they are fat or thin or sturdy or light. I have read that if you start to think about words too much, play with them, it's a sure sign that schizophrenia is well on its way. I don't think that I am crazy.

I realize pretty quickly that a potato is a potato and if you intend on boiling potatoes with their skins on they can't be too starchy. A starchy potato falls apart and then turns into mush in the pot and good food is ruined. Folks from Häme may be indifferent on the subject because they eat their potatoes with the peels on anyway, or at least Untela from Linnankoski's Refugees ate his like that even though he was a wealthy and powerful landlord. You wouldn't have eaten your potatoes with their skins on except for roasted potatoes like we made when I was small.

We'd dig potatoes and make a fire and put potatoes and turnips in the hot ash, and then when they were done we'd toss those hot potatoes with our fingertips and eat them. They were good. You were never crazy although your stories always progressed in a roundabout way. I wasn't

able to listen to them all the way to the end and then when I realized what you were getting at it was too late. I was married and I had to listen to someone else's stories, and I didn't have time to sit in your kitchen and figure out what you were trying to say. And you did have something to say. One time you threw a cup of coffee at me. It was the only time that you were truly upset or at least that I remember. After the cup and the coffee hit me and I asked you for a clean shirt you laughed. You were so sweet and lovely then. I was on my way to school. I understood you, my little mother – silly tired little girl.

I'M SITTING in the old boat builder's workshop on the lakeshore. It wouldn't be too far of a trip from here to Leppävesi and Ahola and then Ylämäki where you lived when you were a girl.

This place is like a big cabin. I've got the doors open. In the morning I was watching a pair of goldeneyes. They swam with dignity. They were in no hurry even though they still have to get things done before summer is over. You were scared of water, lakes. You didn't dare go to the construction workers' lake cabin because Kari and I would swim and splash and clown around in the canoe. You were afraid that we would drown. We didn't drown; we didn't dare because you always swore you would beat the daylights out of us if we did. the sauna to the lake and didn't seem like he'd ever come out. He just sat on flat rock that was near the shore. He laughed and splashed in the water like he was playing around on purpose. I could tell that he wasn't really playing.

There was fear in his eyes; he was listening to his heart. I imagine that I'm not in a hurry either. I'll get everything taken care of this summer. I'm not sure if I'll get the nest ready, not sure if there are ducklings on the way or if they will make it to the water. I don't know what's going to happen with my marriage. It's an extraordinary marriage, I think it is as old-fashioned and enduring as you and dad's marriage was. Pauliina just turned sixteen. We've had conversations. We

share things. You were working too much and maybe you were already too old, even though you were only thirty-six when you had me, actually you were thirty-seven by then. That's how old I am now. Anne was like a mother to me already then. Anne is your daughter and will be fifty this fall. Pretty soon you two will be the same age. Dad has stopped being afraid of death. It's not like he's waiting for it but he's not running away from it either. He laughs more and laughs more freely, as if understands things more easily now.

I DON'T NEED to think about death, nobody does. I need to cut my umbilical cord. It needs to be severed before it rots. I think I should learn to walk with my own legs so when I am as old as dad I don't need to be a builder of impossible worlds like he is. This world is beginning to be in such a condition that it can't handle healers and redeemers anymore, these mother's sons. I One time dad went from went outside; there is sorrel growing near the doorway. Its flower is small, the white petals have wine-red streaks and in the throat of the flo-

wer is a yellow crown. It's been years since I've looked at it so closely. I tasted a sorrel stalk; it tasted salty, but not as salty as it sometimes does.

White petals have wine-red streaks and in the throat of the flower is a yellow crown. It's been years since I've looked at it so closely. I tasted a sorrel stalk; it tasted salty, but not as salty as it sometimes does.

Willie Lahti

The writer aims to be the most overeducated bartender in the city of Jyväskylä

OPISKELIJAT!
 MUUSTA EDULLISEN VIINETIPPALIPPUN (15 € / 10 €?)
 LUE LISÄÄ FACEBOOKISTA: FACEBOOK.COM/VIINETIPPALITEATTERIN

VOITTAMATTOMAT
 Girls Just Wanna Have Fun • Terminäitokeisari • Yhkyys
 OHJAUS -- SINI PESONEN -- SAKARI HOKKANEN -- JUHANA VON BAGH
 KOLME KANTAESITYSTÄ NUORILTA OHJAAJILTA TÄSTÄ AJASTA
 OHJELMISTOSSA VAIN KEVÄÄN 2012 AJAN!

JYVÄSKYLÄN KAUPUNGIN TEATTERI
 Vapaudenkatu 36
 Lippumyymälä, p. 014 266 0110
 Avoinna ma-la klo 12-19
 www.jyvaskyla.fi/kaupunginteatteri

MENOT

Meganin tarina Huoneteatterissa

13-vuotias koulutytö Megan Meier joutui syksyllä 2006 häikäilemättömän nettikiusaamisen uhriksi traagi-

sin seurauksin. **Tuomas Timosen** viiltävä tositarina kysyy, miksi. Meganin tarina ei kerro pelkästään nuorista, vaan myös perheistä ja yhteisöstä, epäkypsyydestä ja vihasta. Meganin tarina voitti vuoden 2010 parhaan kotimaisen näytelmätekstin Lea-palkinnon.

Ensi-iltansa näytelmä saa Huoneteatterissa 24. helmikuuta.

Tolkienin maailmaa

J. R. R. TOLKIEN - satumaisen tarinan luoja -pienoisnäyttely on esillä pääkirjastossa 29. helmikuuta saakka. Fantasiakirjailijan syntymästä tuli tammikuussa kuluneeksi 120 vuotta. Kirjailijan tunnetuimman teoksen, *Taru sormusten herasta* -trilogian, arvioitiin aikoinaan tuottavan kustantajalle 1000 punnan tappiot, mutta toisin kävi.

John Ronald Reul Tolkienien pidetään nykyaikaisen fantasiakirjallisuuden isänä, sillä juuri hänen teostensa menestys nosti kyseisen

kirjallisuudenlajin suosioon.

Tolkien esitteli Keski-Maasta kerrotussa kirjoissaan yksityiskohtaisen fantasiamaailman, jolla oli oma historia ja maantiede.

JOO! shortseja syömässä

Improvisaatioteatteri JOO! esittää näytelmää **Eat my shorts!** Miilulla.

Kevään esitykset koostuvat lyhyistä improvisoiduista kohtauksista ja käsikirjoittamattomista tarinoista.

Esitykset teatteri Miilulla (Sammonkatu 7):

ke 8.2.
pe 10.2.
su 12.2.
pe 17.2.
la 18.2.

Näytökset alkavat klo 19.

SONAATTIN TOIMIPISTEET

SONAATTI
elinvoimaa ja makuelämyksiä

Musica
Novelli
Hallekko
Libri
Lozzi
Piatto
Ylistö
Wilhelmiina
Kvarkki
Hestia

KAHVILAPALVELUT
RUOKAYMPYRÄ

SONAATTIN TOIMIPISTEET

TOIMIPISTEIDEN RUOKALISTAT NETISSÄ
WWW.SONAATTI.FI

www.sonaatti.fi

KTM-tutkinto pääaineena kansantaloustiede

Onko sinulla jo kansantaloustieteen kandidaattipintoja, ja olet kiinnostunut opiskelemaan kansantaloustiedettä aina maisterintutkintoon asti?

Tule opiskelemaan Jyväskylän yliopiston kauppakorkeakouluun KTM-tutkinto pääaineena kansantaloustiede. Tarjoamme sinulle laadukasta kansantaloustieteen opetusta kauppakorkeakouluympäristössä monipuolisessa Jyväskylän yliopistossa.

Haku aika 30.4.2012 mennessä.

Ohjeet <https://www.jyu.fi/jsbe/opiskelu/maisteriopinnot/kansantaloustiede>

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON
KAUPPAKORKEAKOULU
JYVÄSKYLÄ UNIVERSITY SCHOOL OF
BUSINESS AND ECONOMICS

ilokivi

OPISKELIJOIDEN OMA LOUNASRAVINTOLA

MA 6.2.
Kasvislasagne
Lihakeitto
Broilerjuustokebakot

MA 13.2.
Kasviskiusaus
Sitruunasei
Jauhelihipihvi,
tomaattikastike

MA 20.2.
Kasviskastike, riisi
Sitruunainen turskaleike
Jauhelihalasagne

TI 7.2.
Kasvispihvit, tomaatti-
timjamikasti
Lohikiusaus
Curryporsaspata

TI 14.2.
Linssikeitto
Broilerleike
(tom.basilikatäyte)
Pippurinen härkäpata

TI 21.2.
Kasvishernekeitto, pulla
Hernekeitto, pulla
Broilerpyörykät

KE 8.2.
Kesäkurpitsakeitto
Paistetut muikut
Kebabwokki

KE 15.2.
Perunaohukaiset
Yrttiporkkanasei
Siskonmakkarakeitto
Barbequekalkkunakast.

KE 22.2.
Papurisotto
Rapeat kalapihvit
Kebabkiusaus

TO 9.2.
Ratatauille
Chilikala
Täytetyt jauheliha-
ohukaiset

TO 16.2.
Feta-kasvispata
Lohikeitto
Kasler

TO 23.2.
Pinaattikeitto
Uunimakkara
Kiinalainen lihapata

PE 10.2.
Falafelpyörykät
Paella
Nakkipannu

PE 17.2.
Kasviskastike, spagh.
Savukalakastike, spagh.
Kinkkukiusaus

PE 24.2.
Tomaatti-sipulipirakka
Broilerkookoskeitto
Kinkkukastike, spagh.

LOUNAS PÄIVITTÄIN KLO 11-16

Opiskelijahinta 2,43 e sisältää leivän, levitteen ja juoman.
Jatko-opiskelijat 5 e, muut 5,60 e

Myös vegaanivaihtoehto joka päivä.
Ruokalistat netistä: www.jyy.fi/ruokalistat

Huipulle treenannut

19. SIVUN
KASVOT

Jyväskylän yliopistossa liikunnanopettajaksi opiskeleva Irina Matilainen on ylpeä menestyksestään, vaikka häntä harmittaakin, ettei urheilulajeja kohdella tasapuolisesti.

VAIKKA OLEN kilpa-aerobicin maailmanmestari, kukaan ei tunnista minua kadulla kävellessä. Olen etuoikeutetussa asemassa siinä suhteessa, että minua julkisuus ei ole ahdistanut, eikä minun elämäni ole seurattu. Olen saanut vetää rauhassa omalla tyyllilläni. Olen treenannut tosi paljon, ja se näkyy minun elämässäni ja ulkonäössäni. Jos laitan iltapuvun päälleni, niin kroppani ei näytä maailman naisellisimmalta. Mutta jos laitan treenivaatteet päälle, niin niissä näytän. Minulla on iso hauis. Nostan penkistä 63 kiloa, ja kroppani on lihaksikas. Olen treenannut kroppaani 15 vuotta, ja sen treenin kuuluu näkyä kropassa, kun maailman huipulla ollaan.

Olen aina ollut sellainen, että teen sen, minkä päätän. Olen valmis tekemään menestyksen eteen uhrauksia, jos olen päättänyt sen saavuttaa. Itsekurini on rautainen. Jos minulla ei olisi ollut valmiina lippuja Australiaan MM-kisoihin, olisin perunut osallistumiseni kahta viikkoa ennen kisoja. Jatkuva matkustaminen Suomen ja Venäjän välillä tulehdutti aluksi olkapäähän, minkä jälkeen selkää alkoi mennä jumiin lapojen kohdalta. Se poltto oli ihan uskomaton. Itkin vain kotona, koska missään asennossa ei ollut hyvää olla. En osaa edes sanoa, kuinka paljon treenaaminen.

Piti ottaa riski, menenkö minä tästä vain lisää rikki, jos lähdän. Ajattelin, jos jään, niin sitten minä en ainakaan mitään voita. Minä en ole koskaan saanut menestymisestäni rahaa, mutta hienoja kokemuksia kyllä. Maailmanmestaruuksista huolimatta tukea ei ole juurikaan herunut muutamaa pientä sponsorisopimusta lukuun ottamatta. Liitto maksaa kisamatkat, mutta muuten olen elänyt, harjoitellut ja opiskellut ihan opintotuella. Olen hakenut valtiolta urheilija-apurahoja, mutta en ole koskaan saanut, en edes yhtä tai pienintäkään. Olen saanut kahdesti opiskelevan urheilijan apurahan, joka on suuruudeltaan 1 600 euroa vuodessa. Menestyksestä pitäisi palkita, ei lajivalinnasta.

EN OLISI KOSKAAN päässyt yliopistoon, jos olisin mennyt lukioon. Lukeminen ei ole koskaan ollut minun juttuni, ja siihen on pitkälti vaikuttanut lukiohäiriöni. Peruskoulun jälkeen menin ammattikouluun opiskelemaan kampaajaksi. Menestyin siellä ja sain lopputodistukseni keskiarvoksi 4,3. Se on hyvin, kun viisi on parhain. Hain ja pääsin kuitenkin opiskelemaan Jyväskylän yliopistoon liikunnanopettajaksi seitsemän vuotta sitten. Motivaationi oli silloin todella korkea ja uskoin, että valmistun kuudessa vuodessa. Nyt näyttää siltä, että saan maisterin paperit postissa joskus ensi syksynä.

En ole koskaan katunut, että olen laittanut urheilun koulunkäyntini edelle. Muistan silloin opintojen alussa pöntänneeni *Ihmisen fysiologia ja anatomia* -kirjaa. Olin opiskellut sitä jo neljä tuntia, kun serkkuni soitti minulle ja kysyi kahville. Vastasin hänelle, että en voi, koska minun täytyy lukea. Olin päättänyt, että opiskelen joka päivä vähintään neljä-viisi tuntia luentoja päälle. Koska en ollut käynyt lukiota, opiskelu oli vaikeaa, suorastaan helvetin vaikeaa. Pikkuhiljaa tajusin, miten koulu-kirjoja pitää lukea. En minä ollut edes tajunnut, että lukeminen kannattaa aloittaa sisällysluettelosta. Sen oppimisen jälkeen olen päässyt monta tenttiä läpi, kun olen sisällysluettelon kautta tajunnut, mitkä asiat liittyvät toisiinsa, ja miten kokonaisuus asiasta muodostuu.

Olen minä tenttejä uusintutkin. Ei ole helppoa ollut, mutta tarvitseko ollakaan.

OLEN SEURUSTELLUT Pekka Tuokkalan kanssa nyt kaksi ja puoli vuotta. Kolmen kuukauden seurustelun jälkeen muutin jo hänen luokseen. Olen aina ollut nopea käänteissäni. Pekka soitti minulle, ja kieltäydyin näkemästä häntä. Muutama kuukausi myöhemmin tapasimme sattumalta baarissa. Hän oli kiinni minussa kuin takiaainen, ei lähtenyt irti vaikka yritin ravistella. Viimein huomasin, kuinka lämmin sydän hänellä on. Ihastuin ja rakastuin hä-

neen jääkiekosta huolimatta.

En todellakaan tiedä, miksi on hienoa olla jääkiekkoilijan vaimo. On niin klisee, että naiset haluavat jääkiekkoilijoita. Minä en nimenomaan halunnut jääkiekkoilijaa, en ole koskaan halunnut. En tiedä, mutta uskon joidenkin naisten juoksevan jääkiekkoilijoiden rahojen perässä, ja minä en halua olla yksi heistä. Oli kevättä, kun tuli tieto Pekan siirtymisestä JYPistä Venäjän ammattiliigaan KHL:ään. Aluksi olin sitä mieltä, että en todellakaan lähde mukaan. Sitten tajusin, että on minun lähde, koska kaukosuhde ei ole yhtään minun juttuni. Ehdoksi asetin, että Pekan on etsittävä asunto läheltä minulle sopivaa treeni- ja asuinpaikkaa. Nykyisin menen sitten Nizni Novgorodin asunnon vastapäiselle kadunpuolelle treenaamaan.

Pekan ajatuksena on, että kaksi vuotta Venäjällä, rahat pois ja takaisin Suomeen. Venäjän saasteisiin ei kyllä jää. Minä en todellakaan halua kasvattaa perhettä Venäjällä.

Olen hirveän isänmaallinen siinä suhteessa, että arvostan raikasta ilmaa ja puhdasta luontoa. Ihmiset ohittelevat siellä, kukaan ei halua puhua englantia, eikä toista ihmistä kunnioiteta. Oppii arvostamaan Suomea, kun on Venäjällä.

Kyösti Hagert

Pää kolmantena
häntänä oven
välissä.

Jylkkäri

www.jylkkari.fi

*Aloita yliopisto-opinnot
ilman pääsykokeita!*

- Pääsykoevalmennusta
- Laaja opintotarjotin
- Väylä jatko-opintoihin

Kannustavaa ja tehokasta opiskelua mukavassa ilmapiirissä.

Alkio-opisto
JYVÄSKYLÄN KORPILAHDELLA
www.alkio.fi

alkio opisto

Opiskelijan koti Jyväskylässä

ASUNTOMME ON SUUNNITELTU OPISKELIJOILLE!

Koasilla kaikki asumismenot sisältyvät vuokraan; sähkö, vesi, tietoverkko ja pesutupa. Vuokrataso on edullinen. Lisäksi asunnoissa on nopeat tietoliikenneyhteydet.

YKSIÖT 658 yksiötä eri puolilla Jyväskylää.

SOLUASUNNOT Soluasuntoja sekä yksin muuttavalle että kimppakämpään haluaville. Soluissa asuu 2-4 opiskelijaa.

PERHEASUNNOT Perheasuntoja pariskunnille sekä lapsiperheille. Toisen hakijoista tulee olla opiskelija.

Keski-Suomen opiskelija-asuntosäätiö
Kauppakatu 11 A, 40100 Jyväskylä
Puh. 010 820 4444, fax 010 820 4411
asiakaspalvelu@koas.fi, www.koas.fi

ASUNTOJEN POHJAKUVAT, HINNAT JA HAKEMINEN: www.koas.fi

KARSTULAN
EVANKELINEN OPISTO

VALMIUKSIA JATKO-OPINTOIHIN

Henkilökohtainen avustaja/Hoiva-avustajalinja
Kasvatus- ja psykologisten aineiden linja
Käsityön erityistekniikoiden linja
Liikuntalinja - liiku ja liikuta

Kysy opintotsettilrahoitusta tai omaehtoisesta opiskelusta työttömyysetuudella!

AMMATTITUTKINTOKOULUTUS

Koulunkäynnin ja aamu- ja iltapäivätoiminnan ohjauksen at:n valmistava koulutus
Perhepäivähoitajan at:n valmistava koulutus

Lisätiedot:

Kokkolantie 12, 43500 KARSTULA
puh. (014) 5252 200, 044 3252 213
www.keokarstula.fi kansanopisto@keokarstula.fi

Etsimme siviilipalvelusvelvollisia videopalveluiden ja asiakastuen tehtäviin

- Videopalveluissa tehtäviisi kuuluu suorien ja tallennettujen verkkovideolähetysten tekeminen ja videoneuvottelupalveluiden tukitehtävät
- Asiakastuessa tehtäviisi kuuluu työasemien ylläpito, vianetsintä ja asiakaspalvelu

Lue lisää:
www.jyu.fi/thk/esittely/siviilipalveluspaikat

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO
UNIVERSITY OF JYVÄSKYLÄ

Tulevaisuuden
tielle...

KOLJANDER

Seminaarinkatu 19 Jyväskylä, puh. 615 736
www.autokoulukoljander.fi

REPPUJA -50%

Pehmeät Naisten ja miesten **MAHKARUKKASET** säästä -25% leddy-vuorella **12⁹⁵** (18 €)

Naisten kotimaiset **RUKKAKSET** säästä -50% leddy-vuorella **2⁹⁵** (6 €)

Koko perheelle **KORVALÄPÄT** säästä -50% paljon eri värejä **5⁹⁵** (12 €)

Naisten ja miesten **KARVAHATU** säästä -25% eri värejä **14⁹⁵** (20 €)

Erlaisia **PIPOJA** säästä -50% **2⁹⁵** (6 €)

Iso monilokero **TIETOKONE-REPPU** pehmutetut olkaimet ja selkätuki **19⁹⁵** (34 €)

Iso monilokero **CANVAS REPPU** eri värejä pehmutetut olkaimet ja selkätuki **19⁹⁵** (27 €)

DAKINE Dakine **OPISKELIJA KORTILLA** **-15%** **TIETOKONE REPPUJA**

HYVÄT VALKOIMAT OLKALAUKKUJA

NIKE **29⁹⁵** **24⁹⁵** **39⁹⁵**

1150 (23 €) **995** (20 €)

Pehmutetut olkaimet ja selkätuki

Kysy opiskelija-alennusta

Hyvittämme tunnin parkkimaksun

-Laukkujen erikoisliike

MINI LAUKKU

www.laukkuja.fi

palvelua jo vuodesta 1975 - P. (014) 614 465

Asemakatu 5, **Forum** Ark. 9.30-20, la 10-17

Palvelemme sunnuntaisin klo 12-16